

**Hallituksen esitys Eduskunnalle merityötulon verotusta koske-
viksi muutoksiksi verolainsäädäntöön**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan luovuttavaksi erillisestä merimiesten tuloverojärjestelmästä sellaisena kuin se on nykyisessä merimiesverolaissa vuodelta 1958. Sen sijaan merimiehiä verotettaisiin myös merillä saaduista tuloista samalla tavoin kuin maissa saaduista tuloista eli tulo- ja varallisuusverolain mukaisesti. Samalla kun merimiesverolaki kumottaisiin, olisi kuitenkin tarpeellisessa määrin edelleen otettava huomioon merimiesammatin erityisolosuhteet siten, että merillä saadusta palkkatulosta olisi mahdollista tehdä palkkatuloon yleensä kohdistuvien vähennysten lisäksi erityinen vain merityötuloon kohdistuva vähennys.

Merityötuloksi katsottaisiin laivanisännältä aluksessa tehdystä työstä saatu palkkatulo palvelusajasta riippumatta ja muutoin lähes samoin edellytyksin, joiden vallitessa sovelletaan nykyistä merimiesverolakia. Merityötulosta toimitettaisiin ennakkoperintälain mukainen ennakonpidätys samalla tavoin kuin maissa saadusta tulosta. Verotuksen toimittaisi merimiesverolautakunnan sijasta merimiehen kotikunnan verolautakunta. Kunnallisvero maksuunpantaisiin merimiehen kotikunnan kunkin vuoden veroäyrin hinnan mukaan. Merimies saisi vähentää merityötuloon kohdistuvat luonnolliset vähennykset vain tulo- ja varallisuusverolain mukaisen tulonhankkimis-

vähennyksen enimmäismäärään asti. Ylimenevä määrä sisältyisi merityötulovähennykseen. Kun merimiehen verotus toimitettaisiin verotuslain mukaan, otettaisiin samalla käyttöön merimiehiltä nykyisin puuttuva tasausmenettely vuositasolla. Näin ollen merimiehen verotus voisi, kuten muidenkin verovelvollisten osalta, johtaa veronpalautuksen saamiseen tai puuttuvan määrän maksamiseen kannossa. Merimieheltä, joka ei asu Suomessa, perittäisiin kuitenkin lopullinen lähdevero.

Merimiehen, jolla ei ole ollut maissa saatua veronalaista tuloa tai varallisuutta, ei pääsäännön mukaan tarvitsisi antaa veroilmoitusta. Merimies saisi kuitenkin veroilmoituksessa tai muutoin vaatia luonnollisia vähennyksiä lukuun ottamatta hyväkseen tulo- ja varallisuusverotuksessa myönnettävät muut kuin viran puolesta tehtävät vähennykset. Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuutta rajoitettaisiin verohallituksella jo nykyisin olevien valtuuksien nojalla.

Merityötulon verotuksen uudistamista koskevat muutokset verolainsäädäntöön ehdotetaan saataviksi voimaan vuoden 1986 alusta siten, että niitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa.

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu		Sivu
YLEISPERUSTELUT	3	2. Tarkemmat säännökset ja määräykset	15
1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset	3	3. Säättämisyjärjestys ja voimaantulo	16
1.1. Nykyinen merimiesverolaki ja sen säätämiseen johtaneet syyt	3	LAKITEKSTIT	17
1.2. Merimiesverojärjestelmän kehittämistarpeet ja -mahdollisuudet	4	1. Laki merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä	17
1.2.1. Merenkuluelinkeino ja merimiesten työolosuhteet	4	2. Laki merimiesverolain kumoamisesta	18
1.2.2. Merenkulkupoliittinen ohjelma	5	3. Laki verohallituksesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta	18
1.2.3. Yleisestä tulo- ja varallisuusverotuksesta	5	4. Laki tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta	19
1.3. Merimiesverouudistuksen valmisteluvaiheet	5	5. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	19
1.4. Ehdotetut muutokset	7	6. Laki ennakoperintälain 1 §:n muuttamisesta	20
1.5. Merimiesten verotus eräissä maissa	7	7. Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	20
1.5.1. Pohjoismaat	7	8. Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	21
1.5.2. Muut maat	8	9. Laki veronkantolain muuttamisesta	22
2. Esityksen hallinnolliset vaikutukset	8	10. Laki veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	22
3. Esityksen taloudelliset vaikutukset	9	LIITE	23
4. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja	9	Rinnakkaistekstit	23
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	10	3. Laki verohallituksesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta	23
1. Lakiehdotusten perustelut	10	4. Laki tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta	24
1.1. Laki merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä	10	5. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	25
1.2. Laki merimiesverolain kumoamisesta	12	6. Laki ennakoperintälain 1 §:n muuttamisesta	25
1.3. Laki verohallituksesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta	13	7. Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	26
1.4. Laki tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta	13	8. Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	29
1.5. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	14	9. Laki veronkantolain muuttamisesta	30
1.6. Laki ennakoperintälain 1 §:n muuttamisesta	14	10. Laki veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	30
1.7. Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	14		
1.8. Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	15		
1.9. Laki veronkantolain muuttamisesta	15		
1.10. Laki veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	15		

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Nykyinen merimiesverolaki ja sen säätämiseen johtaneet syyt

Ennen nykyistä merimiesverolakia (208/58) merimiehet maksoivat merillä saadusta tulosta veroa samojen säännösten mukaan kuin maissa saaduista tuloista. Verotus oli tuohon aikaan nykyiseen verrattuna varsin vanhanaikaisella kannalla. Valtionverotus ja kunnallisverotus toimitettiin erikseen eri menettelytapasäännösten mukaan. Tulojen ilmoittamisvelvollisuus verotusta varten määräytyi valtionverotusta varten eri säännösten mukaan kuin kunnallisverotusta varten, ja ennakonpidätysmenetelmät olivat kaukana nykyisistä menetelmistä. Valtion- ja kunnallisverotuksen aineellinen sisältö määräytyi kokonaan eri lakien mukaan niin, että kunnallisverotusta koskevat säännökset olivat alkujaan peräisin 1800-luvulta. Näissä olosuhteissa nykyisen merimiesverolain säätäminen oli huomattava edistysaskel palkkatulojen verotuksessa.

Pohjoismaiseen yhteistyöhön perustuvan nykyisen merimiesverolain säätämisen ensisijaisena tavoitteena vuonna 1958 oli se, että samoissa olosuhteissa työskentelevät merimiehet suorittavat samansuuruista veroa ja että merimiesverotus järjestetään tulon lähteellä tapahtuvana lopullisena verotuksena. Suomella, Ruotsilla, Norjalla ja Tanskalla on periaatteessa yhdenmukaiset merimiesverolait, joiden mukaan aluksessa tehdystä työstä saadusta tulosta verotetaan lopullisena lähdeverona (*merimiesverona*) sen maan hyväksi, jonka alusrekisteriin alus on merkitty. Muiden tulojen ja varallisuuden verotuksen toimittamiseksi on ratkaistava, asuuko merimies Suomessa vai ei.

Merimiesveroa suorittaa nykyisin henkilö, joka on vähintään neljän kuukauden ajan laivanisännän palveluksessa sellaisessa suomalaisessa ulkomaanliikenteeseen tai rannikkoliikenteeseen käytettävässä kauppa-aluksessa tai merenkulkuhallituksen alaisessa tarkastus- tai merenmittausaluk-

sessä, jonka bruttovetoisuus on vähintään 100 rekisteritonnia. Merimiesveroa suoritetaan aluksella saadusta tulosta. Aluksella saatua tuloa eli merimiestuloa on kaikki se palkka tai hyvitys, jonka laivanisäntä suorittaa merimiehelle aluksella tehdystä työstä.

Merimiestuloa on myös asunto, ruoka ja muut luontoisedut. Verohallituksen asiana on vahvistaa merimiehen palkkaetuihin kuuluvien luontoisedutujen arvo. Vahvistaessaan merimiesverotaulukot vuodelle 1984 verohallitus on määrännyt, että merimiehen palkkaetuihin kuuluvan luontoisedun verotusarvo on 360 markkaa kuukaudessa. Merimiehen veronalaisena tulona ei kuitenkaan pidetä merimiehelle vuonna 1984 maksettua rahakorvausta saamatta jääneestä luontoisedusta siltä osin, kuin korvauksen määrä ylittää 360 markkaa kuukaudessa.

Merimiesvero pidätetään merimiestulosta merimiesverokorttiin merkityn pidätystunnuksen mukaan kunkin palkanmaksun yhteydessä. Pidätyksen toimittaa työnantaja, ja merimiesverotaulukot vahvistaa verohallitus. Merimiesverotaulukoiden vahvistettaessa otetaan merimiesverolain mukaan huomioon kunnallisvero laskettuna 10 pennin ja kirkollisvero yhden pennin mukaan veroäyryltä. Ne vähennykset, jotka edellyttävät tuloja varallisuusverotuksessa verovelvollisen antamaa selvitystä, kuten esimerkiksi matkakustannukset, työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja sairauskulut, on merimiesverotaulukoissa otettu huomioon keskimääräisinä.

Merimiehen vastakirjaan merkitään rahapalkka, pidätetyn merimiesveron määrä, pidätystunnus, jonka mukaan veronpidätys on toimitettu ja aika, jolta palkka on maksettu. Merimiestuloa ja siitä pidätettyä merimiesveroa ei merkitä verokirjaan. Pidätetty vero on lopullinen aina silloin, kun merimiestuloa on vähintään neljän kuukauden ajalta. Mitään osaa pidätetystä verosta ei palauteta sillä perusteella, että merimiestuloa on vain osalta vuotta. Jos merimiestuloa on neljää kuukautta lyhyemmältä ajalta, tulo verotetaan maissa saatuna tulona.

Merimiehellä on oikeus saada hakemuksesta merimiesveron palautusta velkojen koroista, ela-

tusmaksuista ja yksinhuoltajalle myönnettävästä lisävähennyksestä. Hakemus on tehtävä merimiesverolautakunnalle viimeistään kuuden kuukauden kuluessa verovuoden päättymisestä eli merimiesveron suorittamisvuotta seuraavan kesäkuun loppuun mennessä. Lisäksi työnantaja tai merimiesverolautakunta voi hakemuksesta oikaista virheellisesti pidätetyn merimiesveron. Hakemus on tehtävä merimiesverolautakunnalle kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona virheellinen pidätys on toimitettu.

Muusta tulosta kuin merimiestulosta eli maissa saadusta tulosta ja varallisuudesta merimiehen on maksettava valtion tulo- ja varallisuusveroa sekä kunnallisveroa samojen perusteiden mukaan kuin muidenkin verovelvollisten. Veroilmoitus on annettava, jos merimiehellä on maissa saatua veronalaista tuloa tai varallisuutta. Veroilmoitus on annettava myös, jos merimiehen työsuhte laivala on kalenterivuoden aikana kestänyt alle neljä kuukautta. Maksettu merimiesvero katsotaan tällöin ennakonpidätykseksi.

Merimiestulo vaikuttaa maissa saatujen tulojen verottamiseen muun muassa siten, että merimiehellä ei ole oikeutta tehdä maissa saadusta tulosta niitä vähennyksiä, jotka on jo otettu huomioon merimiesverotaulukoissa. Valtion tuloveroa merimiehen maissa saamasta tulosta määrättäessä lisätään tämän tulon ja siitä tehtävien vähennysten erotukseen 75 prosenttia hänen verovuonna saamastaan merimiestulosta. Verosta, joka menisi näin saadusta verotettavasta tulosta, katsotaan maissa saadusta tulosta meneväksi veroksi tähän erotukseen kohdistuva suhteellinen osa. Näin ollen merillä saatu tulo vaikuttaa maissa saatujen tulojen verokantaan. Maissa saaduista tuloista maksettavan kunnallisveron määrään ei merimiehen verovuonna saama merimiestulo vaikuta.

Jos molemmilla puolisoilla tai toisella heistä on verovuonna ollut merimiestuloa vähintään neljän kuukauden ajalta, heitä verotetaan myös kaikissa maissa saaduista ansio- ja pääomatuloista erikseen. Merimiehet maksavat valtion varallisuusveroa samojen säännösten mukaan kuin muutkin verovelvolliset. Puolisoiden varallisuudesta toimitetaan siten yhteisverotus.

Suomalaisessa aluksessa toimessa oleva henkilö, jonka ei voida katsoa asuvan Suomessa, on tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 10 §:n 3 momentin mukaan velvollinen suorittamaan veroa aluksen lukuun tai muutoin esimiehen määräyksestä aluksessa tekemästään työstä saamastaan palkkatulosta Suomeen. Tällaista merimiestä ve-

rotetaan suomalaisessa aluksessa tehdystä työstä saadusta palkkatulosta aina yksinomaan merimiesverolain eikä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain eli lähdeverolain säännösten mukaan.

1.2. Merimiesverojärjestelmän kehittämistarpeet ja -mahdollisuudet

1.2.1. Merenkulkuelinkeino ja merimiesten työolosuhteet

Suomen kauppalaivaston ulkomaanliikenteessä ansaitsemien bruttorahtitulojen rakenteessa on 1960- ja 1970-luvulla tapahtunut muutos tavarakuljetuksesta matkustajakuljetuksen suuntaan. Kun matkustajien kuljetus oli 5 prosenttia bruttorahtituloista vuonna 1960, vastaava kuljetus oli 33,4 prosenttia vuonna 1982. Bruttorahtituloihin sisältyy myös myynti matkustajille, joiden lukumäärä oli 677 000 henkilöä vuonna 1960 ja noin 6,8 miljoonaa henkilöä vuonna 1982. Tavaroiden kuljetus oli 88,7 prosenttia bruttorahtituloista vuonna 1960, kun vastaava kuljetus oli 56,9 prosenttia vuonna 1982. Aikarahtauksesta ja hinnoituksesta ja muista vastaavista toiminnoista ansaituissa bruttorahtituloissa ei ajanjaksona 1960—1982 tapahtunut kovin suuria muutoksia.

Pääasiassa tai yksinomaan ulkomaisten satamien välisessä eli niin sanotussa cross-trade-liikenteessä toimivien alusten osuus kauppalaivastosta oli 16,3 prosenttia vuonna 1960 ja 48,2 prosenttia vuonna 1982. Yksinomaan ulkomaisten satamien välisessä liikenteessä toimivien alusten osuus kauppalaivastosta oli 8,8 prosenttia vuonna 1960 ja 33,1 prosenttia vuonna 1982. Ulkomaisten satamien välisessä liikenteessä saatujen bruttorahtitulojen osuus kauppalaivaston bruttorahtitulojen kokonaismäärästä vuonna 1982 oli 21,8 prosenttia, josta suurin osa oli säiliörahtituloja.

Kauppalaivaston laivatyöpaikkojen lukumäärä oli vuonna 1982 yhteensä 7 260. Näistä henkilöistä noin 28 prosenttia oli päälliköitä, perämiehiä, konemestareita ja radiosähköttäjiä, noin 37 prosenttia konehenkilökuntaa, lämmittäjiä ja kansimiehistöä sekä noin 35 prosenttia taloushenkilökuntaa ja muuta henkilökuntaa. Säännöllisessä linjaliikenteessä olevien merimiesten lukumääräksi on arvioitu 8 700—9 900 merimiestä, kun nykyisen merimiesverolain mukaan verotettavia verovelvollisia on noin 12 400. Merimiesammattin työn luonne asettaa tiettyjä erityisvaati-

muksia merialan sosiaali-, työ- ja verolainsäädännölle ja niiden kehittämislle. Tällöin joudutaan ottamaan huomioon sekä yleinen kehitys maapuolella että merenkulun kansainvälinen kehitys.

1.2.2. Merenkulkupoliittinen ohjelma

Valtioneuvoston asettaman merenkulun neuvottelukunnan 13 päivänä helmikuuta 1984 hyväksymässä merenkulkupoliittisessa ohjelmassa todetaan muun muassa, että Suomen merenkulun kansainvälisen kilpailukykyyn perusedellytys on mahdollisuus toimia kansainvälisesti vertailukelpoisin ehdoin. Elinkeinolle tulisi luoda sellaiset toimintaedellytykset, että sen kilpailukyky lähimpiin kilpailijamaihin, muun muassa muihin pohjoismaihin, nähden turvataan. Jatkuva sopeutuminen kansainväliseen kehitykseen edellyttää, että varsinkin lähimmissä kilpailijamaissa tehtävät merenkulkupoliittiset ratkaisut otetaan huomioon.

Merimiesten verotusjärjestelmän uudistaminen pyritään ohjelman mukaan saattamaan voimaan vuoden 1985 alusta. Verotuksen tasoa määrittäessä olisi otettava huomioon merimiesammattin erityisolosuhteet ja kehitys muissa pohjoismaissa. Tavoitteena tulisi ohjelman mukaan olla maapuolen verotusta alempi verotuksen taso. Suomesta kauan poissa olevien merenkulkijoiden verotuskohtelun tulisi olla lievempi kuin merenkulkijoihin yleisesti sovellettavan verotuskohtelun.

1.2.3. Yleisestä tulo- ja varallisuusverotuksesta

Merimiesverotuksen kehittämistarpeita tarkasteltaessa on samalla kiinnitettävä huomiota myös kehittämismahdollisuuksissa tapahtuneisiin muutoksiin. Nimenomaan tulo- ja varallisuusverotuksen puolella on 1960-, 1970- ja 1980-luvuilla toimeenpantu sellaisia uudistuksia, jotka luovat edellytyksiä maissa saatujen tulojen entistä järjestyksellään verottamiselle. Näistä uudistuksista mainittakoon muun muassa ennakkoveroäyrin ja lopullisen veroäyrin hinnan yhtenäistäminen verotusta toimitettaessa, työnantajien kuukausi- ja vuosivalvontaa koskevan järjestelmän käyttöönotto ennakkoperinnässä, palkka- ja eläketulojen sekä niitä koskevien pidätystietojen suorasiirto työnantajan ja eläkkeenmaksajan rekistereistä verohallinnon rekistereihin, niin sanottujen vakio- vähennysten ja omavastuuosuuksien käyttöönotto

eräissä tuloverotuksessa myönnettävissä vähennyksissä ja verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuuden rajoittaminen. Useilta piirteiltään "maaverojärjestelmä" onkin lähestynyt niitä tavoitteita, jotka nykyiselle merimiesverojärjestelmälle alun perin asetettiin. Näissä olosuhteissa on mahdollista suunnitella sellainen yhtenäinen tuloverojärjestelmä, jonka piirissä voidaan käsitellä sekä maissa saatujen tulojen että merillä saatujen tulojen verotus.

1.3. Merimiesverouudistuksen valmisteluvaiheet

Merimiesverotoimikunta totesi mietinnössään (komiteanmietintö 1978 : 17), että voimassa olevan merimiesverolain säätämisen jälkeen oli kauppamerenkulussa tapahtunut huomattava rakennemuutos. Tämä oli vaikuttanut sekä merimiesten työskentelyolosuhteisiin että tulonmuodotukseen. Muuttuneissa olosuhteissa nykyisen merimiesverolain soveltamisessa oli ollut eräitä vaikeuksia. Epäkohtia oli ollut muun muassa lain soveltamisalan määrittelyssä, veron määräämispesteissa, vähennysten jälkeensä jääneisyydessä, taustamahdollisuuden puuttumisesta sekä lain hallinnollisten ja verotusmenettelyä koskevien säännösten puutteellisuudessa.

Merimiesverotoimikunta laati perusteluineen yksityiskohtaiset ehdotukset uudeksi merimiesverolaiksi ja -asetukseksi. Toimikunnan mietinnöstä pyydettiin lausunnot, mutta mietinnössä tehdyt ehdotukset eivät johtaneet lainsäädännöllisiin muutoksiin.

Merimiesverotoimikunta 1981 ehdotti mietinnössään (komiteanmietintö 1982 : 4), että nykyinen merimiesverolaki korvattaisiin säätämällä uusi merimiesverolaki, jonka mukainen järjestelmä poikkeaisi huomattavasti nykyisestä. Voimassa olevan lain mukaan merimiesvero on periaatteessa merimiehen lopullinen vero. Käytännössä noin joka kolmannen merimiehen vero joudutaan kuitenkin vahvistamaan jälkikäteen uudelleen. Toimikunnan ehdottaman merimiesverolain mukaan merimiesveron pidätys olisi rinnastettu ennakonpidätykseen ja jokaisen merimiehen osalta olisi toimitettu erikseen lopullisen veron määrääminen. Veron määrääminen olisi tapahtunut veroviranomaisten käytettävissä olevien ja työnantajilta suoraan saatavien tietojen perusteella, mutta merimiehellä olisi ollut oikeus antaa veroilmoitus. Merimiesverotuksen olisi toimittanut koko maan osalta merimiesverotoimisto ja sen yhteydessä oleva merimiesverolautakunta.

Toimikunta ehdotti, että merimiehelle myönnettäisiin yleensä kaikki tulo- ja varallisuusverolain mukaiset vähennykset. Ne vähennykset, jotka määräytyvät viranomaisten käytettävissä olevien tietojen perusteella, myönnettäisiin sellaiseen. Muut vähennykset olisi korvannut kaikille merimiehille myönnettävä lasten lukumäärän perusteella porrastettu vakiosuuruinen vähennys. Jos merimiehellä olisi ollut näitä muita vähennyksiä valtion- tai kunnallisverotuksessa vakiomäärää enemmän, olisi vähennykset tehty todellisen määräisinä. Tätä varten olisi merimiehen ollut annettava veroilmoitus, ja merimiesverotuksessa olisi toimitettu lopullinen verotus "maaverotuksen" tapaan. Lisäksi merimiehille olisi myönnetty tuntuva erityisvähennys, merimiesvähennys.

Toimikunta laati ehdotuksensa hallituksen esityksen muotoon. Toimikunnan mietinnöstä pyydettiin lausunnot, jotka olivat pääosin myönteisiä. Toimikunnan ehdotus "maaverotuksen" ja merimiesverotuksen yhdistämiseksi olisi kuitenkin johtanut verohallinnossa ennakoitua vaikeampiin yhteensovittamis- ja soveltamisongelmiin, eikä mietinnössä tehty ehdotus johtanut muutoksiin lainsäädännössä.

Asian valmistelua jatkettiin valtiovarainministeriössä käyttäen hyväksi niitä suuntaviivoja, jotka suurimmaksi osaksi sisältyivät merimiesverotoimikunta 1981:n mietintöön ja joiden perusteet oli kirjattu jo vuoden 1978 mietinnössä. Edellä mainitussa mietinnössä suunniteltua ratkaisua voidaan erotukseksi jälkimmäisen mietinnön puhtaasta merimiesveromallista luonnehtia merimiesverotuksen ja "maaverotuksen" yhdistämismalliksi. Valtiovarainministeriön valmistelussa on jatkettu viimeksi mainitulla linjalla vielä pitemmälle "maaverotuksen" suuntaan siten, että ministeriön suunnitelmaa voidaan luonnehtia "maaveromalliksi".

Valtiovarainministeriön laatimasta ehdotuksesta on pyydetty kauppaja teollisuusministeriön, sosiaali- ja terveysministeriön, verohallituksen, Suomen Kaupunkiliiton, Suomen Kunnallisliiton, Suomen Laivanpäälystöliitto r.y:n, Suomen Konepäälystöliitto r.y:n, Suomen Merimies-Unioni r.y:n, Suomen Radiosähkötäläliitto r.y:n, Suomen Varustamoyhdistys r.y:n, Finlands svenska kommunförbundin, Ahvenanmaan maakunnanhallituksen ja Ålands Redarförening r.f:n lausunnot. Kauppa- ja teollisuusministeriön lausunnon liitteenä on ollut merenkulkuhallituksen lausunto. Valtiovarainministeriön järjestelyosasto on antanut asiasta lausunnon siltä osin kuin

ehdotuksella on vaikutuksia organisaatorakenteisiin ja hallintomenettelyyn. Verohallitus on lausunnossaan selvittänyt ehdotuksen vaikutuksia hallinnon työmääriin ja henkilöstömääriin.

1.4. Ehdotetut muutokset

Esityksessä ehdotetaan nykyinen merimiesverolaki kumottavaksi, jolloin merimiehiä alettaisiin verottaa tulo- ja varallisuusverolain ja verotuslain (482/58) sekä rajoitettuihin verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/78) eli lähdeverolain säännösten mukaisesti. Ennakonpidätys toimitettaisiin ennakoperintälain mukaan. Muutos merkitsisi merimiesten siirtämistä yleisen tulo- ja varallisuusverotuksen piiriin. Tulo- ja varallisuusverolakiin otettaisiin tästä johtuvat yleiset säännökset.

Merimiesammattin erityisolosuhteet otettaisiin huomioon myöntämällä Suomessa asuvalle merimiehelle merityötulovähennys, joka olisi kuitenkin valtionverotuksessa pienempi kuin kunnallisverotuksessa. Tämä vähennys, joka myönnettäisiin merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä annetun lain mukaisesti, olisi pääasiassa niin sanottu tasovähennys, johon sisältyisi myös osa merityötulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneista menoista. Suomesta kauan poissa olevien merimiesten verotuksen lieventämiseksi merityötulovähennys myönnettäisiin heille kunnallisverotuksessa korotettuna.

Merimies ei ehdotuksen mukaan saisi vähentää niin sanottuja luonnollisia vähennyksiä eli tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita menoja tulo- ja varallisuusverolain mukaisesti siltä osin kuin niiden yhteismäärä ylittää tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärän. Tulonhankkimisvähennys on vuodelta 1984 toimitettavassa verotuksessa 350 markkaa lisättynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 300 markkaa ja enintään palkkatulon määrä. Nykyisin tulonhankkimisvähennys tehdään vain maista saadusta palkkatulosta, kun taas uudessa järjestelmässä myös mereltä saatu tulo sisältyisi siihen palkkatulon määrään, jonka perusteella tulonhankkimisvähennys tehdään. Tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärän ylittävä määrä, joka käytännössä voisi johtua lähinnä työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksuista ja työttömyyskassamaksuista, matkakustannuksista asunnosta varsinaiseen työpaikkaan ja takaisin sekä ammattikirjallisuuden hankkimisesta, sisältyisi merityötulovähennykseen.

Verotuksen toimittaisi merimiehen kotikunnan verolautakunta, joten merimiesverolautakunta ja muu merimiesvero-organisaatio voitaisiin siirtymäkauden jälkeen lakkauttaa. Uuden lain mukainen merimiesverolautakunta voisi kuitenkin antaa lausuntoja lain soveltamisesta. Laivanisäntä toimittaisi merimiehen palkasta ennakoperintälain mukaisen ennakonpidätyksen, joka otettaisiin huomioon lopullista verotusta toimitettaessa. Merimieheltä, joka ei asu Suomessa, perittäisiin kuitenkin lopullinen lähdevero. Erillisestä merimiesveron kantojärjestelmästä luovuttaisiin.

Kunnallisvero maksuunpantaisiin merimiehen kotikunnan kunkin vuoden veroäyrin hinnan mukaan. Kirkollisvero sekä vakuutetun kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksu maksuunpantaisiin samojen perusteiden mukaan kuin maissa saatujen tulojen osalta. Merimiehen veronalaiseksi palkkatuloksi luettaisiin paitsi asunto, ruoka ja muut luontoisedut myös saamatta jääneestä luontoisedusta maksettui rahakorvaus.

Merimiehen, jolla ei ole ollut maissa saatua veronalaista tuloa tai varallisuutta, ei pääsäännön mukaan tarvitsisi antaa veroilmoitusta. Merimies saisi kuitenkin veroilmoituksessa tai muutoin vaatia luonnollisia vähennyksiä lukuun ottamatta hyväkseen tulo- ja varallisuusverotuksessa myönnettävät muut kuin viran puolesta tehtävät vähennykset. Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuutta rajoitettaisiin verohallituksella jo nykyisin olevien valtuuksien nojalla.

Työnantajille muutos merkitsisi siirtymistä kahdesta erillisestä ennakonpidätysjärjestelmästä yhteen pidätysjärjestelmään, jonka puitteissa käsiteltäisiin yhtä hyvin maissa kuin merillä saatujen palkkatulojen pidätys. Työnantaja olisi yleisen kuukausi- ja vuosivalvontaa koskevan järjestelmän piirissä. Ennakonpidätysvarat tilitettäisiin veronkantoviranomaiselle pidätyskuukautta seuraavan kuukauden 10 päivään mennessä.

Muutoksenhakukeinot määräytyisivät samojen perusteiden mukaan kuin maissa saatujen tulojen osalta. Ennakkotietoa olisi mahdollista hakea keskusverolautakunnalta ja ennakkoratkaisua lääniverovirastolta. Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko ennakonpidätys toimitettava tai mitä ennakonpidätystä toimitettaessa muutoin on noudatettava, asian ratkaisee ennakoperintälain 17 §:n 1 momentin (946/82) mukaan työnantajan tai palkansaajan hakemuksesta sen läänin lääninverovirasto, jonka virka-alueella työnantajan kotikunta on. Tämän säännöksen nojalla olisi mahdollista hakea sitovaa ennakkoratkaisua myös siitä, sovelletaanko ennakonpidätystä toimitettaessa

merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä annettua lakia vaiko ei.

Kuntien kannalta uudistus merkitsisi verotulojen jakautumista uudelleen, kun merimiehen kunnallisvero pidätettäisiin ja maksuunpantaisiin merimiehen kotikunnan veroäyrin hinnan mukaan. Kotikunnittain merimiehet, joiden palvelusaika merillä on vähintään neljä kuukautta, jakautuivat vuonna 1982 siten, että Ahvenanmaalta oli kotoisin noin 1 100 merimiestä, rannikkokunnista noin 7 700, sisämaan kunnista noin 3 500 ja ulkomailta noin 100 merimiestä. Merimiehiä oli siis yhteensä noin 12 400.

Uuden järjestelmän hallinnolliset kustannukset jaettaisiin eri veronsaajien kesken osana yleistä verotuskustannusten jakoa verotuslaissa säädettyjen perusteiden mukaisesti. Verotulojen tilityksissä eri veronsaajien kesken noudatettaisiin veronkantolain säännöksiä.

Merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä annettavan lain säännöksiä ei sovellettaisi kunnallisveroon Ahvenanmaan maakunnassa. Jos Ahvenanmaan maakuntalainsäädännössä annettaisiin tarvittavat säännökset, voitaisiin aseuksella säätää, että lakia sovelletaan kunnallisverotukseen Ahvenanmaan maakunnassa.

1.5. Merimiesten verotus eräissä maissa

1.5.1. Pohjoismaat

Palkkaverotyyppinen lopullinen merimiesvero otettiin Ruotsissa, Tanskassa ja Suomessa käyttöön 1 päivästä tammikuuta 1959. Norjassa merimiesveroa on peritty lopullisena verona jo vuodesta 1947. Islannissa ei ole erillistä merimiesten tuloverojärjestelmää, mutta merimiehet saavat valtion tuloverotuksessa erityisen merimiesvähennyksen, joka on 90 Islannin kruunua päivältä. Vähennys ei ulotu kunnallisverotukseen.

Ruotsissa merimiesverolakia sovelletaan ruotsalaisessa vähintään 100 bruttorekisteritonnin suuruisessa kauppa-aluksessa palveleviin henkilöihin, jos alusta käytetään pääasiallisesti kauko- tai lähiliikenteeseen. Kauko- ja lähiliikennettä varten on eri merimiesverotaulukot. Merimiesverolakia sovelletaan myös muihin kuin laivanisännän palveluksessa oleviin aluksella työskenteleviin henkilöihin. Vero menee kokonaan valtiolle, joka korvaa kunnille ja maakunnille menetetyt verotulot. Merimiesverolautakunnalla on merimiehen hakemuksesta mahdollisuus suorittaa verontaus, esimerkiksi lyhytaikaisen palvelun vuoksi.

Jos merimiehellä on ollut muita tuloja, hänen on annettava niistä veroilmoitus. Merimiestuloa ja muita tuloja ei yhteensovitetta verotuksessa. Ulkomainen alus, jonka ruotsalainen laivanisäntä vuokraa niin sanotuin bareboat-ehdoin eli siten, että aluksen mukana seuraa vain vähäinen määrä tai ei lainkaan miehistöä, rinnastetaan ruotsalaiseen alukseen.

Tanskassa merimiesverolakia sovelletaan jokaiseen, joka työskentelee tanskalaisella ulkomaantai lähiliikenteeseen käytettävällä vähintään 100 bruttorekisteritonin suuruisella aluksella. Merimiesverovelvollinen on siten myös sellainen aluksella työskentelevä henkilö, joka on muun työnantajan kuin laivanisännän palveluksessa. Ulkomainen alus, jonka tanskalainen laivanisäntä vuokraa bareboat-ehdoin, rinnastetaan tanskalaiseen alukseen. Merimiesverotuksessa tanskalaisella aluksella ymmärretään alusta, jota käytetään yksinomaan ammattimaiseen matkustajien tai tavaroitten kuljetukseen sekä pelastusaluksia ja valtion jäänmurttajia.

Merimiesveroa voidaan tasata esimerkiksi, jos merimiehen vähennyskelpoiset menot poikkeavat verovuoden aikana yli 200 kruunulla ennakoidusta. Merimiehen on annettava veroilmoitus muun muassa silloin, kun hänellä on ollut maissa saatua tuloa. Merimiestulo ja maissa saatu tulo lasketaan yhteen, ja maissa saadusta tulosta perittävä vero on suhteellinen osa yhteenlasketusta verotettavasta tulosta maksettavasta verosta.

Norjassa merimiesverolakia sovelletaan jokaiseen norjalaisessa vähintään 100 bruttorekisteritonin suuruisessa aluksessa laivanisännän tai muun aluksella yritystoimintaa harjoittavan palveluksessa olevaan henkilöön. Lain soveltamisalan ulkopuolelle jäävät "rajoitetulla reittialueella" liikennöivät alukset sekä öljynporauslautat. Ulkomainen alus, jonka norjalainen laivanisäntä vuokraa bareboat-ehdoin, rinnastetaan norjalaiseen alukseen.

Merimiesvero voidaan määrätä uudelleen esimerkiksi silloin, kun merimies on verovuonna ollut koulutettavana tai asevelvollisuutta suorittamassa. Jos merimiehellä on ollut maissa saatua tuloa, merimiestulot ja maissa saadut tulot lasketaan yhteen. Maissa saadusta tulosta perittävä vero on suhteellinen osa yhteenlasketusta verotettavasta tulosta maksettavasta verosta.

1.5.2. Muut maat

Norjalaisessa komiteanmietinnössä vuodelta 1983 on selvitetty merimiesverotusta myös muualla kuin pohjoismaissa (Sjømanningsskattens virkeområde. Norges offentlige utredninger, NOU 1983 : 51). Niinpä esimerkiksi USA:ssa ei ole erikseen verolakia merimiehiä varten eikä lainsäädännössä ole edes merimiehen määritelmää. Amerikkalaiset merimiehet maksavat veroa samojen perusteiden mukaan kuin maissa verotettavat verovelvolliset. Myöskään Kanadassa ei ole erityistä merimiesverolakia. Kanadalaisia merimiehiä käsitellään yleisen verojärjestelmän mukaisesti sikäli, kuin he asuvat Kanadassa.

Saksan liittotasavallassa ei ole erityissäännöksiä merimiesten verotuksesta. Merimiehiä verotetaan samojen sääntöjen mukaan kuin muitakin palkansaajia, ja he saavat samat vähennykset kuin muut palkansaajat. Ranskassa asuvia merimiehiä verotetaan samalla tavoin kuin muita ranskalaisia palkansaajia. Merimiehillä ei ole erityisiä vähennyksiä. Italialaisia merimiehiä käsitellään verotuksessa samalla tavoin kuin muita palkansaajia. Pitkäaikaisen ulkomailla oleskelun vuoksi kuitenkin vain osa palkasta katsotaan veronalaiseksi.

Alankomaissa ei ole erityissäännöksiä merimiesten verotuksesta, mutta merimiehet saavat eräitä sellaisia vähennyksiä, joita ei myönnetä maissa verotetuille verovelvollisille. Näitä vähennyksiä ovat muun muassa eräät matkakustannukset sekä tietty rahamääräinen vähennys jokaiselta vuorokaudelta merellä. Neuvostoliitossa ei ole erityisiä säännöksiä merimiesten tuloverotuksesta, ja merimiehet maksavat tuloveroa samojen perusteiden mukaan kuin muutkin palkansaajat. Japanissa ei ole erityissäännöksiä merimiesten verotuksesta.

Myöskään Yhdistyneessä kuningaskunnassa ei ole erityissäännöksiä merimiesten verotuksesta. Merimiehiä verotetaan periaatteessa samalla tavoin kuin muitakin palkansaajia. Koko vuoden ulkomaanpalvelu voi kuitenkin johtaa täyteen verovapauteen ja lyhytaikaisempikin siihen, että merimies maksaa veroa vähemmän kuin maissa saadusta tulosta.

2. Esityksen hallinnolliset vaikutukset

Nykyisen merimiesverolain mukaan verotettavia verovelvollisia, joiden palvelusaika on vähintään neljä kuukautta, on noin 12 400. Näistä

merimiehistä noin 4 500 tekee vuosittain jälkikäteen hakemuksen merimiesveron palauttamisesta esimerkiksi keskimääräistä suurempien korkokulujen tai merimiehen maksamien elatusmaksujen huomioon ottamiseksi. Niitä merimiehiä, joilla palvelusaika on alle neljä kuukautta ja jotka tämän vuoksi antavat veroilmoituksen kotikunnan verolautakunnalle, on noin 3 500.

Esityksen mukaan verotus siirtyisi aina toimitettavaksi merimiehen kotikunnan verolautakunnassa. Verohallituksen yhteydessä toimiva nykyinen merimiesverolautakunta kävisi siirtymäkauden jälkeen tarpeettomaksi, joten se voitaisiin lakkauttaa. Uuden lain mukainen merimiesverolautakunta voisi kuitenkin antaa lausuntoja lain soveltamisesta. Esitys ei merkitse henkilöstön lisäämistarvetta. Merimiesverolautakunnan nykyisestä henkilöstöstä osa säilyisi edelleen verohallituksessa merimiesverotuksen ohjaustehtävissä ja osa voitaisiin sijoittaa verohallinnon muihin tehtäviin.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Merimiesveron tuotto on nykyisin noin 250 miljoonaa markkaa vuodessa, josta kunnallisveron osuus on noin 70 miljoonaa markkaa. Merimiesten verotuksessa siirryttäisiin käyttämään maksuunpanon perusteena nykyisen 10 pennin asemesta kunkin vuoden todellista kunnallisveroäyrin hintaa. Samalla myös saamatta jääneestä luontoisedusta maksettu rahakorvaus pantaisiin verolle. Kun tarkoituksena ei kuitenkaan ole kiristää merimiesten verotusta, verorasituksen kasvua hyvitetäisiin sekä valtion- että kunnallisverotuksessa myönnettävällä merityötulovähennyksellä, jonka määrä olisi kunnallisverotuksessa suurempi kuin valtionverotuksessa. Järjestely johdaisi valtion ja kuntien verotulojen uudelleen jakautumiseen kuntien eduksi.

On laskettu, että valtion tuloveron tuotto pienentyisi vuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa noin 50 miljoonalla markalla siitä, miksi se muodostuisi ilman nyt ehdotettua uudistusta. Kuntien verotulot nousisivat vastaavasti yli 10 miljoonalla markalla. Muiden veronsaajien verotulot pienentyisivät yhteensä noin 4 miljoonalla markalla.

Yksilötasolla tuloverotuksessa tapahtuvat muutokset vaihtelisivat melkoisesti riippuen merilläoloajan pituudesta, merimiestulon suuruuden kuukausittaisista vaihteluista, niiden päivien lukumäärästä, joina merimies on saanut rahakorvausta saamatta jääneestä luontoisedusta ja muista vastaavista tekijöistä.

Hallituksen tarkoituksena on selvittää, miten merimiesverouudistuksesta johtuva varustamoiden työvoimakustannusten nousu voidaan välttää.

4. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Siirtyminen nykyiseen merimiesverotukseen toteutettiin aikoinaan pohjoismaisena yhteistyönä pohjoismaiden neuvoston suosituksesta. Näin olen myös nykyisen järjestelmän purkaminen pitäisi periaatteessa tehdä yhdessä muiden pohjoismaiden kanssa. Pohjoismaiden valtiovarainministeriöiden virkamiehet Islantia lukuun ottamatta ovatkin pohtineet merimiesverotuksen yhteispohjoismaista uudistamista epävirallisessa virkamiestyöryhmässä. Tässä työryhmässä on päädytty siihen, että "maaverojärjestelmään" siirtymisellä voitaisiin saavuttaa olennaisia etuja. Tällainen siirtyminen on työryhmän käsityksen mukaan mahdollista toteuttaa menettämättä nykyisen merimiesverojärjestelmän etuja.

Edellä mainitun työryhmän raporttia ja siinä esitettyjä hallinnollisia ratkaisumalleja ei ole muissa pohjoismaissa tiettävästi vielä käsitelty poliittisella tasolla, joten Suomessa asian käsittely on edellä muista pohjoismaista. Suomessa on kuitenkin katsottu, että meillä tehtävä ratkaisu ei välttämättä vaadi yhteispohjoismaista käsittelyä. Kun ehdotettu ratkaisu merimiesverotuksen uudistamiseksi joka tapauksessa seuraa niitä suunta-
viivoja, jotka on hahmoteltu edellä mainitussa virkamiestyöryhmässä, ei ole nähty esteitä Suomen esiintymiselle edelläkävijänä asiassa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Laki merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä

1 §. Merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä säädettäisiin tässä laissa. Lain mukainen vähennys myönnettäisiin valtion- ja kunnallisverotuksessa sellaiselle merityötulon saajalle, joka on tulo- ja varallisuusverolain mukaan yleisesti verovelvollinen.

2 §. Lakiehdotus on laadittu siten, että lain soveltamisen kohteena ei enää olisi määrättyssä palveluksessa oleva henkilö, vaan hänen saamansa tulo (*merityötulo*). Merityötulolla tarkoitettaisiin laivanisännän palveluksessa suomalaisessa aluksessa tehdystä työstä saatua palkkatuloa. Näin ollen esimerkiksi eläketulo (myös merimieseläketulo) jäisi merityötulon alan ulkopuolelle. Lakia sovellettaisiin sellaiseen palkkatuloon, joka on saatu suomalaisella vähintään 100 bruttorekisteritonin suuruisella aluksella tehdystä työstä. Edellytyksenä kuitenkin olisi, että alusta käytetään ulkomaan liikenteessä tai verovuoden aikana pääasiassa rannikkoliikenteessä tai kysymyksessä olisi merenkulkuhallituksen alainen alus, jota käytetään merialueella. Näihin rinnastettaisiin myös Ahvenanmaan maakunnanhallituksen alainen muu alus kuin sellainen lautta, joka välittää yleisen tien liikenteen vesistön yli.

Merityötuloa olisi nykyiseen tapaan kaikki se palkka tai hyvitys, jonka laivanisäntä suorittaa merimiehelle aluksella tehdystä työstä. Merityötuloa olisi siten peruspalkka ja siihen liittyvät lisät, kuten ylityökorvaus, vastike ja valtamerilisiä. Merityötuloa olisi niin ikään asunto- ja ravintoetu tai muu luontoisetu. Merityötulon käsitettä täsmennettäisiin lain 3 §:n säännöksellä siitä, mitkä tulot edellä mainittujen lisäksi on luettava merityötuloksi, ja 4 §:n säännöksellä siitä, minkälaisuista työstä saatuja tuloja ei ole pidettävä merityötulona.

Ennakkoperintälain 8 §:ssä säädetään nimenomaisesti, että palkansaajalle työn suorittamisesta aiheutuvien *kustannusten korvauksena* maksettua hyvitystä ei pidetä palkkana, sikäli kuin se ei ylitä näiden kustannusten arvioitua määrää. Kun palkansaajalla on työn suorittamisesta sellaisia verotuksessa vähennyskelpoisia kustannuksia, joista hän ei saa eri korvausta, saadaan nämä kustannukset vähentää palkan määrästä ennen ennakonpidätyksen toimittamista. Edellä tarkoitettuja kustannuksia eivät kuitenkaan ole työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut, työttömyyskassamaksut,

matkakustannukset asunnosta varsinaiseen työpaikkaan ja takaisin, eivätkä ammattikirjallisuuden hankkimisesta johtuneet menot. Ehdotetut muutokset eivät aiheuttaisi muutoksia näihin kaikkia palkansaajia koskeviin säännöksiin, joiden mukaisia periaatteita nykyisinkin noudatetaan myös merimiesten osalta.

Merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä annettavaa lakia sovellettaisiin paitsi varsinaisissa merimiesammateissa toimivien myös muiden *laivanisännän palveluksessa* aluksella työskentelevien henkilöiden, kuten esimerkiksi tarjoilijoiden ja myyjien saamiin palkkatuloihin. Alus voi olla rahoitusyriä myös muun työnantajan kuin laivanisännän hallinnassa. Tällainen työnantaja, joka käyttää alusta liikenteessä, voitaisiin rinnastaa laivanisäntään. Sen sijaan lakia ei sovellettaisi henkilöihin, jotka eivät ole työsuhteessa laivanisäntään tai aluksen muuhun haltijaan, eikä henkilöihin, jotka eivät ole pestautuneet laivaan, kuten esimerkiksi tilapäisissä korjaustöissä oleviin henkilöihin.

Lakia sovellettaisiin *suomalaisessa aluksessa* tehdystä työstä saatua palkkatuloon, jos aluksen bruttovetoisuus on vähintään 100 rekisteritonnia. Lakia sovellettaisiin sekä kauppa-aluksiin että kalastusaluksiin, jäänmurtajiin ja hinaajiin, joiden bruttovetoisuus on vähintään 100 rekisteritonnia. Sen sijaan lakia ei sovellettaisi esimerkiksi suomalaisen varustamon ulkomailta aikarahtaaumiin aluksiin.

Lakia sovellettaisiin merenkulkuhallituksen alaisia aluksia ja Ahvenanmaan maakunnanhallituksen alaisia aluksia lukuun ottamatta vain, jos alusta käytetään *ulkomaan liikenteeseen* tai verovuoden aikana pääasiassa *rannikkoliikenteeseen*. Rannikkoliikenteeksi katsotaan liikenne sisävesiliikennealueen ulkopuolella. Lakia ei näin ollen sovellettaisi liikenteeseen muun muassa sisäsaaristo-, sisävesi-, kanava-, joki-, paikallis- ja satama-alueella. Rannikkoliikenteen ja ulkomaan liikenteen tarkemmat määritelmät on otettu lakiehdotuksen 5 §:ään. Esimerkiksi satamahinaajia ei katsottaisi käytetyn pääasiassa rannikkoliikenteeseen tai ulkomaan liikenteeseen.

Verovuoden aikana *pääasiassa rannikkoliikenteeseen* käytettävällä aluksella tarkoitettaisiin alusta, jota sen liikenteessä oloajasta verovuoden aikana vähintään puolta käytetään rannikkoliikenteessä. Sitä aikaa, jonka alus on ollut riisuttuna tai muutoin poissa liikenteestä, ei siis otettaisi huomioon pääasiallista käyttöä ratkaistaessa.

Voimassa olevassa merimiesverolaissa ei ole säännöstä siitä, miten suomalaisen työnantajan

niin sanotuin *bareboat-ehdoin* ulkomailta vuokralle ottamaa alusta eli sellaista alusta, jonka mukana seuraa vain vähäinen määrä miehistöä tai jonka mukana ei lainkaan seuraa miehistöä, tulisi verotuksellisesti kohdella. Verotuskäytännössä on tällainen ulkomainen alus, jonka suomalainen työnantaja miehittää suomalaisella henkilökunnalla, rinnastettu suomalaiseen alukseen. Lakiehdotuksen 2 §:n 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että suomalaisen työnantajan vuokralle ottama tai muulla perusteella hallitsema sellainen ulkomainen alus, jonka mukana seuraa vain vähäinen määrä miehistöä tai jonka mukana ei lainkaan seuraa miehistöä, rinnastettaisiin suomalaiseen alukseen.

3 §. Lakiehdotuksen 3 §:n mukaan merityötulona pidettäisiin myös merimieslain (423/78) säännösten mukaisesti saatua muuta kuin edellä 2 §:ssä tarkoitettua tuloa. Merimieslakia sovelletaan siinä mainituin poikkeuksin työhön, jota työntekijä sopimuksen perusteella tekee työnantajalle tämän johdon ja valvonnan alaisena palkkaa tai muuta vastiketta vastaan suomalaisessa aluksessa tai työnantajan määräyksestä väliaikaisesti muualla. Merityötuloksi olisi muun ohella luettava palkka, jonka työntekijä saa ollessaan sopimuksen mukaisesti työnantajan käytettävissä saamatta kuitenkaan työnantajasta johtuvasta syystä tehdä työtä, eli palkka työsuorituksen estyessä. Merityötuloksi olisi lisäksi luettava sairaus- ja tapaturma-ajan palkka niiltä osin kuin sen maksaa työnantaja. Sen sijaan merimiehelle itselleen sairausvakuutuslain ja tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla suoritettua korvausta pidettäisiin maissa saatuna tulona. Merityötulona olisi myös palkka, jonka työnantaja maksaa merimiehelle korvauksena siitä, että merimies on irtisanottu aluksen tuhoutumisen tai korjauskelvottomaksi julistamisen vuoksi, ja palkka, jonka työnantaja maksaa merimiehelle korvauksena siitä, että työsopimus on irtisanottu tai purettu ilman riittävää syytä. Niin ikään merityötuloksi luettaisiin lomakorvaus, lomaraha ja lomaltapaluu-
raha.

Merityötuloksi on pyritty säätämään kaikki se tulo, mikä nykyisin luetaan merimiestuloksi. Muutos nykyiseen verrattuna olisi siten lähinnä sanonnallista laatua. Niinpä esimerkiksi laivaisännän aluksen uudisrakennukselle valvojaksi määräämään päällikön tai konepäällikön saamaa tuloa pidettäisiin merityötulona, jos tämä pestautuu alukselle välittömästi sen valmistuttua.

Merityötuloksi ehdotetaan nykyisen lain tapaan säädettäväksi myös suomalaisella kalastus-

aluksella tehdystä työstä suoritettu saaliin suuruudesta riippuvainen palkkio. Sen sijaan kohetuulliseksi katsottavaa palkkaa, jonka yhtymä suorittaa osakkaalleen aluksella tehdystä työstä, ei tarvitsisi erikseen säätää merityötulon piiriin, koska samaan lopputulokseen päädytään jo tuloja varallisuusverolain ja nyt ehdotetun lain säännösten perusteella.

4 §. Kaikkea aluksella tehdystä työstä saatua tuloa ei voida verotuksessa katsoa merityötuloksi. Muun muassa matkustaja-alusten siivous-, jätahuolto- ja muut vastaavat työt tehdään tavallisesti aluksen ollessa satamassa. Työn tekevät joko työnantajan palveluksessa olevat niin sanotut terminaalityöntekijät tai muun yrittäjän palveluksessa oleva henkilökunta, jotka kummatkään eivät pääsääntöisesti seuraa aluksen mukana sen lähtiessä matkalle. Tällaista aluksessa tehdystä työstä saatua tuloa ei katsottaisi merityötuloksi. Samasta syystä merityötuloksi ei myöskään katsottaisi tilapäisestä tarkastus-, huolto-, luotsaus- tai muusta samanlaatuisesta työstä saatua tuloa.

Muussa merimiehiä koskevassa lainsäädännössä omaksuttujen periaatteiden mukaisesti ehdotetaan, ettei huvialuksella tehdystä työstä maksettua palkkaa pidettäisi merityötulona. Merityötulona ei myöskään pidettäisi palkkaa työstä, joka tehdään aluksessa, jossa omistajan lisäksi työskentelee vakituisesti vain työnantajan perheenjäseniä. Kummassakaan edellä tarkoitettussa tapauksessa ei voida katsoa olevan kysymyksessä varsinaisen merenkulkuun verrattava tilanne.

Merityötulona ei pidettäisi valtiolle kuuluvalla puolustus- tai rajavartiotehtäviin käytettävällä aluksella tehdystä työstä saatua tuloa. Näissä aluksissa ei esiinny niitä muuhun merenkulkuun oleellisesti liittyviä erityisolosuhteita, jotka edellyttävät muista verovelvollisista poikkeavia säännöksiä.

5 §. Merimiesverotuksen liikenteellisenä soveltamisrajana on voimassa olevan merimiesverolain mukaan ollut sisävesiliikenteen ja rannikkoliikenteen välinen raja. Merimiesverolaissa ei kuitenkaan ole määriteltä, missä sisävesiliikenteen ja rannikkoliikenteen välinen raja kulkee. Tämän vuoksi rannikkoliikenne ehdotetaan määriteltäväksi lain 5 §:ssä.

Vaikka säännöksessä on pyritty mahdollisimman yksityiskohtaisesti määrittelemään rannikkoliikenteen alue, niin eräitä tulkintaongelmia tulee edelleen esiintymään. Aluksen kulkeminen Saimaan kanavan Neuvostoliitolta vuokratun alueen ja Neuvostoliitolle kuuluvan Suomenlahden rannikkoalueen kautta ei aiheuta tältä osin

aluksen katsomista rannikko- tai ulkomaanliikenteeseen käytetyksi alukseksi, jos Neuvostoliiton aluetta käytetään vain kauttakulkuun eikä alusta pureta tai lastata siellä ja alus käyttää sisävyylää Viipurinlahdelta Santioon.

Ulkomaanliikenteeksi ei katsottaisi liikennettä, jota harjoitetaan kotimaan paikkakuntien välillä, vaikka alus joutuisikin kulkemaan vieraan valtion vesialueen kautta, jos vieraan valtion vesialuetta käytetään vain kauttakulkuun. Esimerkiksi Porvoosta Saimaan kanavan kautta Kuopioon kulkevaa liikennettä ei pidettäisi ulkomaanliikenteenä. Samoin ulkomaanliikenteeksi ei katsottaisi Porvoosta Kemiin kulkevaa liikennettä, vaikka alus Ahvenanmeren ja Merenkurkun kautta kulkiesaan joutuukin käymään Ruotsin aluevesillä. Sitä vastoin pidettäisiin ulkomaanliikenteenä liikennettä Itämerellä 57 pohjoisen leveysasteen eteläpuolella, vaikka alus ei poikkeaisikaan vieraan valtion satamaan.

6 §. Merityötulovähennys myönnettäisiin valtion- ja kunnallisverotuksessa kokonaistulosta. Merityötulovähennys olisi valtionverotuksessa 18 prosenttia merityötulon bruttomäärästä, kuitenkin enintään 38 000 markkaa. Kunnallisverotuksessa vähennys olisi 30 prosenttia merityötulon bruttomäärästä, kuitenkin enintään 65 000 markkaa. Merityötulovähennyksen määrä on pyritty mitoittamaan siten, että muutokset veroräsuksessä olisivat yksilötasolla nykyiseen merimiesverotukseen verrattuna mahdollisimman vähäiset.

Osa merimiehistä työskentelee pääasiassa tai yksinomaan ulkomaisten satamien välisessä eli niin sanotussa cross-trade -liikenteessä. Ruotsissa, Tanskassa ja Norjassa on eri merimiesverotaulukot lähi- ja kaukoliikennettä varten, kun taas Suomessa tällaista eroa ei ole tehty. Cross-trade -liikenne on verrattavissa kaukoliikenteeseen, jossa merimiehille aiheutuu muun muassa ylimääräisiä matkakustannuksia ulkomaan sataman ja kotimaan välillä tehdyistä matkoista. Tämän vuoksi merityötulovähennystä korotettaisiin kunnallisverotuksessa 1 000 markalla jokaiselta täydeltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana alus ei käy Suomen satamassa tai muutoin Suomen rajojen sisäpuolella ja jonka ajan verovelvollinen työskentelee aluksessa. Vähennyksen saamisen edellytysten olisi täyttyttävä samanaikaisesti sekä aluksen liikennöimisalueen että merimiehen aluksella työskentelyn osalta. Työnantaja ottaisi vähennyksen huomioon ennakonpidätystä toimitettaessa.

Vähennystä ei myönnettäisi korotettuna vielä siltä kuukaudesta, jona edellä tarkoitettu matka on alkanut, ellei matka ala kalenterikuukauden ensimmäisenä päivänä. Sitä vastoin silloin, kun matka kestää yli kuukauden, vähennys myönnettäisiin myös matkan päättymiskuukaudelta, vaikka matka päättyisikin kesken kalenterikuukauden.

7 §. Merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä annetun lain soveltamista koskevien lausuntojen antamista varten olisi verohallituksen yhteydessä merimiesverolautakunta. Lautakunta voisi myös tarvittaessa tehdä valtiovarainministeriölle esityksiä lain muuttamisesta.

8 §. Lakiin ehdotetaan otettavaksi normaali asetusvaltuutus. Sen mukaan tarkemmat säännökset lain täytäntöönpanosta annettaisiin tarvittaessa asetuksella.

9 §. Laki tulisi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986, ja sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa. Ennen lain voimaantuloa voitaisiin ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

1.2. Laki merimiesverolain kumoamisesta

Kun merimiesten verotus siirrettäisiin asiallisesti tulo- ja varallisuusverolain ja verotuslain sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verrattamisesta annetun lain piiriin ja ennakonpidätys enakkoperintälain piiriin, voitaisiin nykyinen merimiesverolaki kokonaan kumota.

Uuden järjestelmän voimaan tullessa olisi viireillä ja myöhemminkin voitaisiin panna vireille sellaisia toimenpiteitä, jotka kohdistuvat vanhan järjestelmän käsittämiin verovuosiin. Nämä toimenpiteet olisi saatettava loppuun vanhan järjestelmän mukaisesti. Sellaiseen merimiesverolain mukaiseen menettelyyn, joka on vireillä uuden lain voimaan tullessa tai joka pannaan vireille uuden lain voimaan tultua ja joka kohdistuu verovuoteen 1985 tai sitä aikaisempiin verovuosiin, sovellettaisiin tämän vuoksi merimiesverolain säännöksiä siihen saakka, kun menettely ensi asteessa ja sitä koskevat muutoksenhakemukset olisi loppuun käsitelty.

Lain voimaantulon jälkeen tilitettäisiin verovuoden 1985 ja sitä aikaisempien verovuosien verot lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Muutoin noudatettaisiin näiden verojen kannossa, kuittaamisessa, palauttamisessa, jäämä- ja erikoisperinnässä, tileissä

lyhentämisessä ja poistamisessa sekä vuositilin laatimisessa, mitä veronkantolaissa (611/78) tai sen nojalla on säädetty tai määrätty.

1.3. Laki verohallituksesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Merimiesverotuksen toimittaa nykyisin verohallituksen yhteydessä oleva merimiesverolautakunta. Kun verotuksen toimittaminen siirtyisi ehdotetuin tavoin merimiehen kotikunnan verolautakunnalle, voitaisiin merimiesverolautakunta ja muu merimiesvero-organisaatio lakkauttaa. Uuden lain mukainen merimiesverolautakunta voisi kuitenkin antaa lausuntoja lain soveltamisesta.

Uuden järjestelmän voimaan tullessa olisi viireillä ja myöhemminkin voitaisiin panna vireille sellaisia toimenpiteitä, jotka kohdistuvat vanhan järjestelmän käsittämiin verovuosiin. Nämä toimenpiteet olisi saatettava loppuun vanhan järjestelmän mukaisesti. Sellaiseen merimiesverolain mukaan merimiesverolautakunnan käsiteltävään asiaan, joka on vireillä uuden lain voimaan tullessa tai joka pannaan vireille uuden lain voimaan tultua ja joka kohdistuu verovuoteen 1985 tai sitä aikaisempiin verovuosiin, sovellettaisiin tämän vuoksi merimiesverolain säännöksiä siihen saakka, kun asia olisi lautakunnassa loppuun käsitelty, kuitenkin enintään uuden lain voimaantuloa seuraavien viiden vuoden ajan. Sen jälkeen tarpeellisista toimenpiteistä huolehtisi Uudenmaan lääninverovirasto.

Merimiesverolain mukaiseen merimiesverolautakuntaan ja merimiesverotusasiemieheen sovellettaisiin edellä mainittujen siirtymäkauden tehtävien suorittamiseksi merimiesverolain säännöksiä uuden lain voimaantuloa seuraavien viiden vuoden ajan. Veronsaajien edun valvonta uuden lain soveltamisessa määräytyisi suoraan verotuslain säännösten mukaan.

1.4. Laki tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

1 §:n 3 momentti. Lain 1 §:n 3 momentista voitaisiin tarpeettomana poistaa viittaus siihen, että merimiestulon verottamisesta on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

10 §:n 3 momentti. Jos suomalaisen laivan isännän palveluksessa olevaa henkilökuntaa seuraa mukana ulkomaille vuokratussa aluksessa,

ovat suomalaisen veronsaajan reaaliset mahdollisuudet saada verosaatavansa vähäiset. Lainsäädännöllä tapahtuvaa yksipuolista luopumista verotusoikeudesta ei kuitenkaan tässä tapauksessa voida pitää tarkoituksenmukaisena. Tämän vuoksi tulo- ja varallisuusverolain 10 §:n 3 momenttia sovellettaisiin edelleen myös tuloon, joka saadaan ulkomaille vuokratussa suomalaisessa aluksessa tehdystä työstä. Säännöksellä olisi lähinnä periaatteellinen merkitys, koska jo voimassa olevat verosopimukset yleensä estävät Suomea käyttämästä verotusoikeuttaan.

Säännöstä ehdotetaan nykyiseen verrattuna täsmennettäväksi muualla kuin aluksella tehdyn työn osalta. Yhdenmukaisesti merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä annetun lain 2 §:n 2 momentin kanssa säädettäisiin myös, että suomalaisen alukseen rinnastetaan suomalaisen työnantajan vuokralle ottama tai muulla perusteella hallitsema sellainen ulkomainen alus, jonka mukana seuraa vain vähäinen määrä miehistöä tai jonka mukana ei lainkaan seuraa miehistöä.

Suomessa asuvan henkilön muulta kuin Suomen valtiolta, kunnalta tai muulta julkisoikeudelliselta yhteisöltä ulkomaalla suorittamastaan työstä, tehtävästä tai palveluksesta saamaa palkkatuloa ei niin sanotun *yhden vuoden säännön* mukaan katsota veronalaiseksi tuloksi. Edellytyksenä tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaan on se, että mainitun henkilön sanotusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta johtuva oleskelu ulkomailla on kestänyt vähintään vuoden ajan tai sen voidaan sopimuksen tai muun perusteen nojalla olettaa kestävän vähintään mainitun ajan, eikä työ, tehtävä tai palvelus ole sellainen kuin 10 §:n 3 momentissa tarkoitetaan.

Suomalaisessa aluksessa palvelevan merimiehen katsotaan asuvan Suomessa, jos hänellä on tällä varsinainen asunto ja koti. Tällöin ei tehdä eroa sen suhteen, onko suomalainen alus Suomen ja ulkomaisten satamien välisessä liikenteessä vai pääasiassa tai yksinomaan ulkomaisten satamien välisessä eli niin sanotussa cross-trade-liikenteessä. Merimieheen ei kuitenkaan voida soveltaa yhden vuoden sääntöä, koska tulo- ja varallisuusverolain 10 §:n 3 momentissa tarkoitettu merimiespalvelus on nimenomaisesti suljettu mainitun säännön ulkopuolelle. Tältä osin siis nykyinen käytäntö jatkuu.

27 §:n 2 momentti. Sikäli kuin merimiehillä on palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita menoja, nämä menot ovat rakenteeltaan saman tyyppisiä kaikille merimiehille. Näitä

menoja ei oteta nykyisin erikseen huomioon merimiesverotaulukoita vahvistettaessa. Merityötulon verotus on erityisesti merityötulovähennyksen vuoksi muuta palkkatulojen verotusta lievenpää. Näistä syistä ja veroilmoituksen antamisen tarpeen vähentämiseksi merimies saisi vähentää merityötuloon kohdistuvat luonnolliset vähennykset vain tulo- ja varallisuusverolain mukaisen tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärään asti. Tulonhankkimisvähennys on vuodelta 1984 toimitettavassa verotuksessa 350 markkaa lisätynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 300 markkaa ja enintään palkkatulon määrä. Nykyisin tulonhankkimisvähennys tehdään vain maista saadusta palkkatulosta, kun taas uudessa järjestelmässä myös meriltä saatu tulo sisältyisi siihen palkkatulon määrään, jonka perusteella tulonhankkimisvähennys tehdään. Lakiehdotuksen 27 §:n 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, ettei verovelvollinen saisi vähentää merityötulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita menoja tulo- ja varallisuusverolain mukaan paitsi tulonhankkimisvähennyksen.

28 §:n 2 ja 3 kohta. Verovelvollinen saisi vähentää palkkatulostaan 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetut muut kuin merityötuloon kohdistuvat menot. Tällä tarkoitetaan sitä, että merimies saisi vähentää maissa saatua tulon kohdistuvat työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut todellisen määräisinä. Sen sijaan mainitut maksut siltä osin, kuin ne kohdistuvat merityötuloon, sisältyisivät tulonhankkimisvähennykseen ja merityötulovähennykseen.

30 §. Tulo- ja varallisuusverolaista vuonna 1981 kumotun 30 §:n sijaan ehdotetaan otettavaksi uusi 30 §, jonka mukaan merityötulosta myönnetään merityötulovähennys siten, kuin siitä on erikseen säädetty.

1.5. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Merimiestä, joka on rajoitetusti verovelvollinen, verotetaan suomalaisessa aluksessa tehdystä työstä saadusta palkkatulosta nykyisin aina yksinomaan merimiesverolain eikä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain eli lähdeverolain säännösten mukaan.

Uudessa järjestelmässä on sen sijaan tarkoituksena, että merimieheltä, joka ei asu Suomessa,

perittäisiin lopullinen lähdevero myös suomalaisella aluksella tehdystä työstä saadusta palkkatulosta. Tämän vuoksi rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 1 §:n 1 momentista olisi poistettava viittaus siihen, että rajoitetusti verovelvollisen merimies-tulon verottamisesta säädetään erikseen.

Ehdotettu muutos johtaisi siihen, että merimieheltä, joka ei asu Suomessa, perittäisiin 35 prosentin lähdevero merityötulon bruttomäärästä. Tämä saattaa kuitenkin johtaa lähdeverolain liian kaavamaiseen soveltamiseen merityötulon osalta. Ottaen huomioon parhailaan valmisteltavana olevan lähdeverotuksen tarkistamisen valtiovarainministeriön tarkoituksena on ennen nyt ehdotetun lain voimaantuloa selvittää, edellyttääkö palkan yleinen lähdeverotus merimiesten osalta muutoksia.

1.6. Laki ennakopperintälain 1 §:n muuttamisesta

Ennakopperintälain 1 §:n 2 momentissa säädetään nykyisin, että mainitun lain mukaista ennakopperintää ei toimiteta merimiesverolaissa tarkoitetusta merimiestulosta. Kun uudessa järjestelmässä on nimenomaisena tarkoituksena se, että merimiehen palkasta toimitettaisiin ennakonpidätys samaan tapaan kuin maissa saadusta tulosta, olisi edellä mainittu säännös kumottava.

1.7. Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta

2 §. Uuden järjestelmän mukaan merimiehen palkasta suoritettaisiin työnantajan sosiaaliturvamaksu samaan tapaan kuin maissa saadusta tulosta. Tämän vuoksi 2 §:ssä oleva viittaus siihen, että palkkana pidetään myös merimiesverolaissa tarkoitettua merimiestuloa, pitäisi tarpeettomana poistaa. Samoin olisi säännöksestä poistettava maininta merimiesverolaissa tarkoitetusta laivanisännästä.

5 §:n 4 momentti. Säännöksestä olisi poistettava maininta laivanisännästä ja pidätetystä merimiesverosta.

8 §. Uuden järjestelmän mukaan tarkoituksena on, että ennakopperintälain 17 §:n mukaista ennakkoratkaisua olisi mahdollista hakea samalla tavalla kuin yleensä verotuksessa. Tämän vuoksi rajoittava viittaus merimiestulona pidettävään

palkkaan olisi tässä yhteydessä tarpeettomana poistettava.

9 §. Viittaus merimiesverolain mukaiseen merimiesveroon olisi tarpeettomana poistettava.

10 §:n 2 ja 3 momentti. Viittaukset merimiesveroon ja merimiesveron pidätykseen olisi tarpeettomana poistettava.

17 §:n 1 ja 2 momentti. Työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 17 §:n 1 momentissa on muun muassa säädetty siitä, että merimiesverolautakunnan mainitun lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta Uudenmaan lääninoikeudelta sen mukaan kuin merimiesverolaissa säädetään. Säännös pitäisi tarpeettomana poistaa. Siirtymäkauden järjestelyjen osalta viitataan merimiesverolain kumoamisesta annetun lain 2 §:ään ja siihen siirtymäsäännökseen, joka liittyy lakiin verohallituksesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta.

Työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 17 §:n 2 momentissa oleva maininta merimiesverolautakunnasta olisi tarpeettomana poistettava.

1.8. Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta

33 §:n 2 momentti. Säännöksessä mainitaan muun muassa siitä, että vakuutetulta, joka on velvollinen suorittamaan merimiesveroa, peritään sairausvakuutusmaksu niin kuin siitä merimiesverolaissa säädetään. Säännöksen tämä osa olisi tarpeeton, joten se voidaan poistaa.

35 §:n 2 momentti. Sairausvakuutuslain 35 §:n 2 momentin mukaan merimiestulosta, josta vakuutettu suorittaa merimiesveroa, peritään sairausvakuutusmaksu sen mukaan kuin merimiesverolaissa säädetään. Säännös ehdotetaan tarpeettomana kokonaan kumottavaksi.

36 §. Säännöksessä oleva viittaus merimiestulosta perittävään maksuun voidaan tarpeettomana poistaa.

1.9. Laki veronkantolain muuttamisesta

6 §:n 1 momentin 1 kohta. Tässä lainkohdassa oleva viittaus merimiesveroon olisi tarpeettomana poistettava. Siirtymäkauden järjestelyjen osalta viitataan merimiesverolain kumoamisesta annetun lain 2 §:ään.

24 §. Veronkantolain 24 §:n mukaan merimiesveron tilittämisestä on säädetty erikseen. Säännös tulisi tarpeettomana kumota laista. Siir-

tymäkauden järjestelyjen osalta viitataan merimiesverolain kumoamisesta annetun lain 2 §:ään.

1.10. Laki veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Lain 1 §:n 1 momentissa oleva viittaus merimiesveroon olisi tarpeettomana poistettava.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä annetun lain täytäntöönpanosta annettaisiin tarvittaessa asetuksella.

Verotuslain 33 §:n 1 momentin mukaan verotusta varten tulee verovelvollisen, jolla on verovuonna ollut veronalaista tuloa tai omaisuutta, kehoitusta antaa veroilmoitus. Saman pykälän 5 momentin mukaan verohallitus voi antaa 1 momentissa säädettyä veroilmoituksen antamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä.

Verotuslain 35 §:n 1 momentin mukaan veroilmoituksessa, joka on omakätisellä allekirjoituksella kunnian ja omantunnon kautta vakuutettava oikeaksi, on riittävästi eritellen ilmoitettava veronalainen tulo ja omaisuus sekä niistä tehtävät vähennykset sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Saman pykälän 5 momentin mukaan verohallitus voi antaa 1 momentissa säädettyä tulojen ja varojen ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä.

Verotuslain 105 §:n 1 momentin mukaan, saadakseen lukea maksettavakseen pantavan veron ja kansaneläkevakuutusmaksun lyhennykseksi ennakoperintälain mukaan ennakkona pidettävät määrät, verovelvollisen tulee, jollei verohallitus toisin määrää, liittää veroilmoitukseensa verokirjansa ja muut saamansa päätystodistukset.

Verohallitus on mainittujen valtuussäännösten nojalla antanut vuonna 1983 päätöksen ilmoittamisvelvollisuuden rajoittamisesta (870/83) ja päätöksen ennakonpidätyksen hyväksi lukemisesta (1091/83). Päätöksiä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1983 toimitettavaan verotukseen.

Tarkoituksena on tehdä mahdolliseksi aluksella tehdystä työstä saatujen palkkatulojen ja niitä koskevien pidätystietojen suorasiirto työnantajan rekisteristä verohallinnon rekisteriin. Verohallituksen tulisi vastaavasti muuttaa edellä mainittuja päätöksiä siten, että merimiehen, jolla ei ole

maissa saatua veronalaisia tuloja eikä veronalaisia varoja, ei tarvitsisi kehotuksetta antaa veroilmoitusta ja että ennakonpidätykset merillä saaduista tuloista luettaisiin verovelvollisen hyväksi suorituksen maksajan ilmoittamien tietojen perusteella.

Verohallituksen tulisi vahvistaa merimiehen saamien asunto- ja ravintoedun ja muiden luontoisetujen laskentaperusteet. Laskentaperusteet olisi tarvittaessa vahvistettava ennakoperintälain nojalla erikseen ennakoperintää ja tulo- ja varallisuusverolain nojalla erikseen lopullista verotusta varten.

Työnantajan määräyksestä tehdystä virka- tai työmatkasta saatua matkustamiskustannusten korvausta, päivärahaa, ateriakorvausta, majoittumiskorvausta, yömatkaraa ja muun nimisenä hyvityksenä suoritettua matkakustannusten korvausta ei yleisessä tulo- ja varallisuusverotuksessa pääsäännön mukaan pidetä veronalaisena tulona. Jos työntekijälle maksetaan päivärahaa siltä ajalta, jona hän tekee työtä aluksella, päivärahaa ei voida katsoa verovapaaksi matkakustannusten korvaukseksi, koska kysymys ei ole korvauksesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisääntymi-

sestä työnantajan määräyksestä tehdyllä virka- tai työmatkalla.

3. Sääätämisyjärjestys ja voimaantulo

Esityksessä ei ole kysymys uudesta tai lisätystä verosta sillä tavoin, että merimiesten verorasitusta olisi tarkoitus lisätä. Kun kuitenkin kysymyksessä on verojärjestelmän perusteiden olennainen muuttaminen merimiesten osalta, olisi ainakin keskeiset esitykseen liittyvät lakiehdotukset käsiteltävä verolain sääätämisyjärjestyksessä.

Merimiesten verojärjestelmän muutos on tarkoitus saattaa voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986. Uutta järjestelmää sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa ja mainitun vuoden ennakoperinnässä. Siirtyminen vanhasta järjestelmästä uuteen on tarkoitus varmistaa tietyin siirtymäkauden järjestyksin, joita koskevat säännökset on tarvittavilta osin sisällytetty asianomaisiin lakiehdotuksiin.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä säädetään tässä laissa.

Tämän lain mukainen vähennys myönnetään valtion- ja kunnallisverotuksessa sellaiselle merityötulon saajalle, joka on tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) mukaan yleisesti verovelvollinen.

2 §

Merityötulolla tarkoitetaan laivanisännän tai aluksen muun haltijan palveluksessa suomalaisessa, bruttovetoisuudeltaan vähintään 100 rekisteritonin aluksessa tehdystä työstä rahana tai rahanarvoisena etuutena saatua palkkatuloa, edellyttäen, että:

1) alusta käytetään ulkomaan liikenteeseen tai verovuoden aikana pääasiassa rannikkoliikenteeseen;

2) alus on merenkulkuhallituksen alainen alus, jota käytetään merialueella; tai että

3) alus on Ahvenanmaan maakunnanhallituksen alainen muu alus kuin sellainen lautta, joka välittää yleisen tien liikenteen vesistön yli.

Suomalaiseen alukseen rinnastetaan suomalaisen työnantajan vuokralle ottama tai muulla perusteella hallitsema sellainen ulkomainen alus, jonka mukana seuraa vain vähäinen määrä miehistöä tai jonka mukana ei lainkaan seuraa miehistöä.

3 §

Merityötuloksi luetaan myös:

1) merimieslain (423/78) säännösten mukaisesti saatu muu kuin edellä 2 §:ssä tarkoitettu tulo; ja

2) suomalaisessa kalastusaluksessa tehdystä työstä suoritettu, saaliin suuruudesta riippuvainen palkkio.

4 §

Merityötulona ei pidetä tuloa, joka saadaan:

1) työstä, jonka henkilö seuraamatta aluksen mukana tekee aluksessa sen ollessa satamassa;

2) työstä, jota on pidettävä pelkästään tilapäisenä tarkastus-, huolto-, luotsaus- tai muuna niihin rinnastettavana työnä;

3) työstä, joka tehdään huvialuksessa tai aluksessa, jossa työskentelee vakituisesti vain työnantajan perheenjäseniä; tai

4) työstä, joka tehdään valtiolle kuuluvassa puolustus- tai rajavartiotehtäviin käytettävässä aluksessa.

5 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) rannikkoliikenteellä kotimaan liikennettä saaristoalueen ulkopuolella Suomenlahdella, Pohjanlahdella ja Itämerellä 57 pohjoisen leveysasteen pohjoispuolella, ei kuitenkaan liikennettä Viipurinlahdelta Virolahden kunnan Santioon sisävyylää pitkin eikä Sipoon kunnan Kaunissaaren ohitusta eikä myöskään Porkkalanniemen ja Hankoniemen ohitusta, jos alusta muutoin käytetään rannikon saaristoalueen sisäpuolella; ja

2) ulkomaan liikenteellä liikennettä Suomessa olevan paikkakunnan ja vieraassa valtiossa olevan paikkakunnan välillä tai liikennettä rannikkoliikenteen alueen ulkopuolella.

6 §

Kokonaistulosta myönnetään valtionverotuksessa merityötulovähennys, jonka määrä on 18 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 38 000 markkaa.

Kokonaistulosta myönnetään kunnallisverotuksessa merityötulovähennys, jonka määrä on 30 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 65 000 markkaa.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa on säädetty, korotetaan merityötulovähennystä kunnallisverotuksessa 1 000 markalla jokaiselta täydeltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana alus ei käy Suomen satamassa tai muutoin Suomen rajojen sisäpuolella ja jonka ajan verovelvollinen työskentelee aluksessa. Korotukseen oikeuttavan ajanjakson päättyessä korotus myönnetään kuitenkin myös vajaalta kalenterikuukaudelta.

7 §

Tämän lain soveltamista koskevien lausuntojen antamista varten on verohallituksen yhteydessä merimiesverolautakunta. Merimiesverolautakunta voi myös tarvittaessa tehdä valtiovarainministeriölle esityksiä tämän lain muuttamisesta.

8 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

9 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki

merimiesverolain kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Täten kumotaan 16 päivänä toukokuuta 1958 annettu merimiesverolaki (208/58) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

Sellaiseen merimiesverolain mukaiseen menettelyyn, joka on vireillä tämän lain voimaan tullessa taikka joka pannaan vireille tämän lain voimaan tultua ja joka kohdistuu lain voimaan-

tulovuotta edeltäneisiin verovuosiin, sovelletaan kuitenkin merimiesverolain säännöksiä, kunnes menettely ensi asteessa ja sitä koskevat muutoksenhaakemukset on loppuun käsitelty.

Tämän lain voimaantulon jälkeen tilitetään lain voimaantulovuotta edeltäneiden verovuosien verot lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Muutoin noudatetaan näiden verojen kannossa, kuittaamisessa, palauttamisessa, jäämä- ja erikoisperinnässä, tileissä lyhentämisessä ja poistamisessa sekä vuositilin laatimisessa, mitä veronkantolaissa (611/78) tai sen nojalla on säädetty tai määrätty.

3.

Laki

verohallituksesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan verohallituksesta 5 päivänä joulukuuta 1969 annetun lain 4 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (1017/80), näin kuuluvaksi:

4 §

Verohallituksen yhteydessä on verotuslaissa tarkoitettu keskusverolautakunta ja merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä annetussa laissa (/) tarkoitettu merimiesverolautakunta.

joka pannaan vireille lain voimaan tultua ja joka kohdistuu lain voimaantulovuotta edeltäneisiin verovuosiin, sovelletaan merimiesverolain säännöksiä, kunnes asia on lautakunnassa loppuun käsitelty. Merimiesverolautakunnan tällaisissa asioissa antamiin päätöksiin haetaan muutosta merimiesverolain mukaisessa järjestyksessä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

Sellaiseen merimiesverolain (208/58) mukaan merimiesverolautakunnan käsiteltävään asiaan, joka on vireillä tämän lain voimaan tullessa tai

Merimiesverolain säännöksiä sovelletaan 2 momentissa tarkoitettulla tavalla kuitenkin enintään tämän lain voimaantuloa seuraavien viiden vuoden ajan. Sen jälkeen 2 momentissa tarkoitettuihin tarpeellisista toimenpiteistä huolehtii Uudenmaan lääninverovirasto.

Merimiesverolain mukaiseen merimiesverolau-

takuntaan ja merimiesverotusasiameiehen sovel-
letaan 2 momentissa tarkoitettujen tehtävien suo-

rittamiseksi merimiesverolain säännöksiä tämän
lain voimaantuloa seuraavien viiden vuoden ajan.

4.

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 1 §:n 3 momentti, 10 §:n 3 momentti ja 28 §:n 2 ja 3 kohta,
sellaisina kuin niistä ovat 28 §:n 2 ja 3 kohta 3 päivänä joulukuuta 1982 annetussa laissa (870/82),
sekä

lisätään 27 §:ään uusi 2 momentti ja lakiin siitä 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla lailla (478/81) kumotun 30 §:n sijaan uusi 30 §, seuraavasti:

1 §

Verotusmenettelystä säädetään verotuslaissa (482/58). Rajoitetusti verovelvollisen saaman tulon verottamisesta on lisäksi voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

10 §

Suomalaisessa vesi- tai ilma-aluksessa toimessa oleva henkilö, jonka ei 9 §:n säännösten mukaan voida katsoa asuvan Suomessa, on velvollinen suorittamaan veroa ainoastaan aluksessa tai työnantajan määräyksestä väliaikaisesti muualla aluksen lukuun tekemästään työstä saamastaan palkkatulosta, välittömästi tai välillisesti mainittuun työhön perustuvasta eläketulosta samoin kuin täältä saamastaan tulosta sekä aluksessa tai täällä olevista varoistaan. Suomalaiseen alukseen rinnastetaan suomalaisen työnantajan vuokralle otama tai muulla perusteella hallitsema sellainen ulkomainen alus, jonka mukana seuraa vain vähäinen määrä miehistöä tai jonka mukana ei lainkaan seuraa miehistöä.

27 §

Verovelvollinen ei myöskään saa vähentää merityötulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita menoja paitsi 28 §:ssä tarkoitetun tulon hankkimisvähennyksen.

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

- 2) 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetut muut kuin merityötuloon kohdistuvat menot ja
- 3) muun palkkatulon kuin merityötulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneet muut kuin 2 kohdassa tarkoitetut menot vain siltä osin kuin niiden yhteismäärä ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän.

30 §

Merityötulosta myönnetään merityötulovähennys siten, kuin siitä on erikseen säädetty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19, ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

5.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 1 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

1 §

Rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava tuloveroa valtiolle ja kunnalle sekä varallisuusveroa valtiolle tämän lain mukaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen ker-
ran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

6.

Laki

ennakkoperintälain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Täten kumotaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 1 §:n 2 momentti.

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen ker-
ran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

7.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/63) 2 §, 5 §:n 4 momentti, 8 ja 9 §, 10 §:n 2 ja 3 momentti sekä 17 §:n 1 ja 2 momentti,

sellaista kuin niistä ovat 2 ja 9 § 29 päivänä kesäkuuta 1976 annetussa laissa (563/76) sekä 5 §:n 4 momentti, 10 §:n 2 ja 3 momentti ja 17 §:n 1 ja 2 momentti 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/78), näin kuuluviksi:

2 §

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 4 §:ssä ja Pohjoismaiden Investointipankin palveluksessa olevan henkilön verottamisesta annetun lain (562/76) 2 §:ssä mainittua palkkaa, ottaen työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten osalta huomioon, mitä ennakkoperintälain 8 §:ssä on säädetty. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan ennakkoperintälaissa säädettyllä tavalla. Niin ikään pidetään palkkana sellaista rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varal-

lisuuden verottamisesta annetun lain (627/78) 4 §:ssä tarkoitetun palkan määrää, josta peritään sanotun lain mukainen lähdevero.

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 4 §:n 4 momentissa mainittua työnantajaa, Pohjoismaiden Investointipankkia sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa tarkoitettua lähdeveron perimiseen velvollista. Jos palkkasaatava suoritetaan työnantajan konkurssiin luovutetusta omaisuudesta, on konkurssipesän näistä varoista

maksetun palkkasaatavan perusteella suoritettava työnantajan sosiaaliturvamaksu.

5 §

Pohjoismaiden Investointipankin ja lähdeveron perimiseen velvollisen on suoritettava sosiaaliturvamaksu lopullisen palkkaveron ja lähdeveron yhteydessä.

8 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksun osalta on vastaavasti voimassa, mitä ennakkoperintälain 17 §:ssä on säädetty.

9 §

Veroviranomaisten tulee valvoessaan ennakkoperintälaissa tarkoitetun ennakon, Pohjoismaiden Investointipankin palveluksessa olevan henkilön verottamisesta annetussa laissa tarkoitetun lopullisen palkkaveron sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa tarkoitetun lähdeveron pidätystä koskevien säännösten ja määräysten noudattamista valvoa myös, että työnantajat noudattavat tässä laissa ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

10 §

Jos työnantaja on jättänyt sosiaaliturvamaksun osaksi tai kokonaan suorittamatta, sovelletaan virheen oikaisemiseen ja puuttuvan määrän perimiseen työnantajalta, mitä ennakkoperintälaissa ennakkonpidätyksen laiminlyönnin oikaisemisesta ja perimisestä on säädetty.

Jos sosiaaliturvamaksu on jätetty suorittamatta tai se on suoritettu säädetyn maksupäivän jälkeen, sille maksuunpannaan veronlisäys sen mukaan kuin ennakkoperintälaissa ennakkonpidätykselle maksuunpantavasta veronlisäyksestä on säädetty.

17 §

Jos asianomainen tai lääninverolautakunnassa oleva verotusasiamies on tyytymätön lääninveroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen, saa hän hakea siihen valittamalla muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon maksuvelvollisen kotikunta kuuluu. Valitus on toimitettava lääninverovirastoon tai verotoimistoon taikka lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa tiedoksi saamisesta. Verotusasiamiehen valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

Lääninveroviraston päätöksestä saa asianomainen valittaa lääninoikeudelle 1 momentissa mainitun määräajan jälkeenkin sillä perusteella, että sosiaaliturvamaksu on määrätty lakia virheellisesti soveltaen tai että asiaa käsiteltäessä on tapahtunut erehdys tai menettelyvirhe, jonka voidaan otaksua vaikuttaneen asian ratkaisuun. Tällaista valitusta ei kuitenkaan saa tehdä myöhemmin kuin kuudennen vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta lukien, jona päätös on annettu.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerän vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

8.

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 35 §:n 2 momentti sekä

muutetaan 33 §:n 2 momentti ja 36 §,
näistä 36 § sellaisena kuin se on 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (614/78), seuraavasti:

33 §

Vakuutusmaksu määrätään vakuutetulle edelliseltä vuodelta, verovuodelta, pantujen veroäyrien perusteella kunnallisverotuksen yhteydessä.

36 §

Vakuutetun sairausvakuutusmaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja ennakon käyttämisestä sekä muutoksen hakemisesta niihin samoin kuin vastuusta maksun suorittamisesta on vastaa-

vasti voimassa, mitä verotuslaissa on kansaneläke-
vakuutusmaksusta säädetty. Vakuutetun sairaus-
vakuutusmaksun kannosta ja tilittämisestä on
säädetty verotuslaissa ja veronkantolaissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen ker-
ran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

9.

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/78) 24 § ja
muutetaan 6 §:n 1 momentin 1 kohta näin kuuluvaksi:

6 §

Veronkuittauksessa tarkoitetaan:

1) verolla 1 §:n mukaisia veroja, maksuja ja
 muita suorituksia sekä arpajaisveroa, suhdanne-
talletuslain (53/77) mukaista suhdannetalletusta
ja investointiverolain (54/77) mukaista investoin-
tiveroa;

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen ker-
ran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

10.

Laki

veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta 13 päivänä
helmikuuta 1976 annetun lain (145/76) 1 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

1 §

Valtionveron, kunnallisveron, kirkollisveron,
kansaneläkevakuutusmaksun, sairausvakuutus-
maksun, metsänhoitomaksun, työnantajan sosi-
aaliturvamaksun, perintö- ja lahjaveron, liike-
vaihtoveron, vakuutusmaksuveron, lähdeveron
sekä ennakkoperinnässä suoritettavan ennakon,
muun määrän ja ennakonpidätyksen samoin kuin
muun valtiolle tai kunnalle suoritettavan veron
määräaikana maksamisen laiminlyönnistä peri-

tään viivästyskorkoa ja jäämämaksua sen mukaan
kuin tässä laissa säädetään. Edellä tarkoitettuja
veroja, maksuja ja muita suorituksia kutsutaan
tässä laissa veroksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen ker-
ran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 18 päivänä tammikuuta 1985

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri Pekka Vennamo

3.

Laki

verohallituksesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan verohallituksesta 5 päivänä joulukuuta 1969 annetun lain 4 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (1017/80), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

4 §.

Verohallituksen yhteydessä on verotuslaissa tarkoitettu keskusverolautakunta ja merimiesverolaissa tarkoitettu merimiesverolautakunta.

Ehdotus

4 §

Verohallituksen yhteydessä on verotuslaissa tarkoitettu keskusverolautakunta ja *merityötulosta verotuksessa tehtävästä vähennyksestä* annetussa laissa (/) tarkoitettu merimiesverolautakunta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

Sellaiseen merimiesverolain (208/58) mukaan merimiesverolautakunnan käsiteltävään asiaan, joka on vireillä tämän lain voimaan tullessa tai joka pannaan vireille lain voimaan tultua ja joka kohdistuu lain voimaantulovuotta edeltäneisiin verovuosiin, sovelletaan merimiesverolain säännöksiä, kunnes asia on lautakunnassa loppuun käsitelty. Merimiesverolautakunnan tällaisissa asioissa antamiin päätöksiin haetaan muutosta merimiesverolain mukaisessa järjestyksessä.

Merimiesverolain säännöksiä sovelletaan 2 momentissa tarkoitettulla tavalla kuitenkin enintään tämän lain voimaantuloa seuraavien viiden vuoden ajan. Sen jälkeen 2 momentissa tarkoitettuja tarpeellisista toimenpiteistä huolehtii Uudenmaan lääninverovirasto.

Merimiesverolain mukaiseen merimiesverolautakuntaan ja merimiesverotusasiamieheen sovelletaan 2 momentissa tarkoitettujen tehtävien suorittamiseksi merimiesverolain säännöksiä tämän lain voimaantuloa seuraavien viiden vuoden ajan.

4.

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 1 §:n 3 momentti, 10 §:n 3 momentti ja 28 §:n 2 ja 3 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 28 §:n 2 ja 3 kohta 3 päivänä joulukuuta 1982 annetussa laissa (870/82), sekä

lisätään 27 §:ään uusi 2 momentti ja lakiin siitä 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla lailla (478/81) kumotun 30 §:n sijaan uusi 30 §, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Verotusmenettelystä säädetään verotuslaissa. *Merimiestulon ja rajoitetusti verovelvollisen saaman tulon verottamisesta on lisäksi voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.*

Verotusmenettelystä säädetään verotuslaissa (482/58). Rajoitetusti verovelvollisen saaman tulon verottamisesta on lisäksi voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

10 §

Suomalaisessa vesi- tai ilma-aluksessa toimessa oleva henkilö, jonka ei 9 §:n säännösten mukaan voida katsoa asuvan Suomessa, on velvollinen suorittamaan veroa ainoastaan aluksen lukuun tai muutoin esimiehen määräyksestä aluksessa tai muualla tekemästään työstä saamastaan palkkatulosta, välittömästi tai välillisesti mainittuun työhön perustuvasta eläketulosta samoin kuin täältä saamastaan tulosta sekä aluksessa tai täällä olevista varoistaan.

Suomalaisessa vesi- tai ilma-aluksessa toimessa oleva henkilö, jonka ei 9 §:n säännösten mukaan voida katsoa asuvan Suomessa, on velvollinen suorittamaan veroa ainoastaan *aluksessa tai työnantajan määräyksestä väliaikaisesti muualla* aluksen lukuun tekemästään työstä saamastaan palkkatulosta, välittömästi tai välillisesti mainittuun työhön perustuvasta eläketulosta samoin kuin täältä saamastaan tulosta sekä aluksessa tai täällä olevista varoistaan. *Suomalaiseen alukseen rinnastetaan suomalaisen työnantajan vuokralle ottama tai muulla perusteella hallitsema sellainen ulkomainen alus, jonka mukana seuraa vain vähäinen määrä miehistöä tai jonka mukana ei lainkaan seuraa miehistöä.*

27 §

Verovelvollinen ei myöskään saa vähentää merityötulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita menoja paitsi 28 §:ssä tarkoitetun tulon hankkimisvähennyksen.

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

2) 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetut menot, ja

3) palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneet muut kuin 2 kohdassa tarkoitetut menot vain siltä osin kuin niiden yhteismäärä ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän.

2) 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetut *muut kuin merityötuloon kohdistuvat* menot ja

3) *muun* palkkatulon *kuin merityötulon* hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneet muut kuin 2 kohdassa tarkoitetut menot vain siltä osin kuin niiden yhteismäärä ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

30 §

Merityötulosta myönnetään merityötulovähennys siten, kuin siitä on erikseen säädetty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19, ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

5.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 1 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

1 §.

Rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava tuloveroa valtiolle ja kunnalle sekä varallisuusveroa valtiolle tämän lain mukaan. *Kuitenkin rajoitetusti verovelvollisen merimiestulon verottamisesta säädetään erikseen.*

1 §

Rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava tuloveroa valtiolle ja kunnalle sekä varallisuusveroa valtiolle tämän lain mukaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19, ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

6.

Laki

ennakkoperintälain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

1 §

Valtiolle tulon ja omaisuuden perusteella vuosittain suoritettavan veron (*valtionvero*), kunnalle tulon perusteella suoritettavan veron (*kunnallis-*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

vero), evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle menevän *kirkollis-veron* sekä kansaneläkelaitokselle suoritettavan vakuutusmaksun (*kansaneläkevakuutusmaksu*) perimiseksi toimitetaan, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään, verovuoden aikana *ennakkoperintä* sellaisesta tulosta ja omaisuudesta, joiden perusteella sanottuja veroja tai vakuutusmaksua on suoritettava.

Tämän lain mukaista ennakkoperintää ei toimiteta merimiesverolaissa tarkoitetusta merimiestulosta.

(2 mom. kumotaan)

1 §

Täten kumotaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 1 §:n 2 momentti.

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

7.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/63) 2 §, 5 §:n 4 momentti, 8 ja 9 §, 10 §:n 2 ja 3 momentti sekä 17 §:n 1 ja 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 ja 9 § 29 päivänä kesäkuuta 1976 annetussa laissa (563/76) sekä 5 §:n 4 momentti, 10 §:n 2 ja 3 momentti ja 17 §:n 1 ja 2 momentti 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/78), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §.

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 4 §:ssä ja Pohjoismaiden Investointipankin palveluksessa olevan henkilön verottamisesta annetun lain (562/76) 2 §:ssä mainittua palkkaa ottaen työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten osalta huomioon, mitä ennakkoperintälain 8 §:ssä on säädetty. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan ennakkoperintälaissa säädetyllä tavalla. *Palkkana pidetään myös merimiesverolaissa (208/58) tarkoitettua merimiestuloa.* Niin ikään pidetään palkkana sellaista rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisverosta annetun lain (917/72) 4 §:ssä tarkoitetun palkan määrää, josta peritään sanotun lain mukainen lähdevero.

2 §

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 4 §:ssä ja Pohjoismaiden Investointipankin palveluksessa olevan henkilön verottamisesta annetun lain (562/76) 2 §:ssä mainittua palkkaa ottaen työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten osalta huomioon, mitä ennakkoperintälain 8 §:ssä on säädetty. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan ennakkoperintälaissa säädetyllä tavalla. Niin ikään pidetään palkkana sellaista rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/78) 4 §:ssä tarkoitetun palkan määrää, josta peritään sanotun lain mukainen lähdevero.

Voimassa oleva laki

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 4 §:n 4 momentissa mainittua työnantajaa, Pohjoismaiden Investointipankkia, *merimiesverolaissa* tarkoitettua *laivanisäntää* sekä rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisverosta annetussa laissa tarkoitettua lähdeveron perimiseen velvollista. Jos palkkasaatava suoritetaan työnantajan konkurssiin luovutetusta omaisuudesta, on konkurssipesän näistä varoista maksetun palkkasaatavan perusteella suoritettava työnantajan sosiaaliturvamaksu.

Ehdotus

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 4 §:n 4 momentissa mainittua työnantajaa, Pohjoismaiden Investointipankkia sekä *rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa* tarkoitettua lähdeveron perimiseen velvollista. Jos palkkasaatava suoritetaan työnantajan konkurssiin luovutetusta omaisuudesta, on konkurssipesän näistä varoista maksetun palkkasaatavan perusteella suoritettava työnantajan sosiaaliturvamaksu.

5 §

Pohjoismaiden Investointipankin, *laivanisäntä* ja lähdeveron perimiseen velvollisen on suoritettava sosiaaliturvamaksu lopullisen palkkaveron, *pidättämänsä merimiesveron* ja lähdeveron yhteydessä.

8 §.

Mitä ennakkoperintälain 17 §:ssä säädetään, on vastaavasti voimassa työnantajan sosiaaliturvamaksun osalta, *ei kuitenkaan, jos sosiaaliturvamaksua on suoritettava merimiestulona pidettävän palkan perusteella.*

9 §.

Veroviranomaisten tulee valvoessaan ennakkoperintälaissa tarkoitettua ennakon, Pohjoismaiden Investointipankin palveluksessa olevan henkilön verottamisesta annetussa laissa tarkoitettua lopullisen palkkaveron, *merimiesverolaissa* tarkoitettua *merimiesveron* sekä rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisverosta annetussa laissa tarkoitettua lähdeveron pidätystä koskevien säännösten ja määräysten noudattamista valvoa myös, että työnantajat noudattavat tässä laissa ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

10 §

Jos työnantaja on jättänyt sosiaaliturvamaksun osaksi tai kokonaan suorittamatta, sovelletaan virheen oikaisemiseen ja puuttuvan määrän perimiseen työnantajalta, mitä ennakkoperintälaissa ennakonpidätyksen ja *merimiesverolaissa merimiesveron pidätyksen* laiminlyönnin oikaisemisesta ja perimisestä on säädetty.

Jos sosiaaliturvamaksu on jätetty suorittamatta tai se on suoritettu säädetyn maksupäivän jälkeen, sille maksuunpannaan veronlisäys sen mu-

Pohjoismaiden Investointipankin ja lähdeveron perimiseen velvollisen on suoritettava sosiaaliturvamaksu lopullisen palkkaveron ja lähdeveron yhteydessä.

8 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksun osalta on vastaavasti voimassa, mitä ennakkoperintälain 17 §:ssä on säädetty.

9 §

Veroviranomaisten tulee valvoessaan ennakkoperintälaissa tarkoitettua ennakon, Pohjoismaiden Investointipankin palveluksessa olevan henkilön verottamisesta annetussa laissa tarkoitettua lopullisen palkkaveron sekä *rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa* tarkoitettua lähdeveron pidätystä koskevien säännösten ja määräysten noudattamista valvoa myös, että työnantajat noudattavat tässä laissa ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

Jos työnantaja on jättänyt sosiaaliturvamaksun osaksi tai kokonaan suorittamatta, sovelletaan virheen oikaisemiseen ja puuttuvan määrän perimiseen työnantajalta, mitä ennakkoperintälaissa ennakonpidätyksen laiminlyönnin oikaisemisesta ja perimisestä on säädetty.

Jos sosiaaliturvamaksu on jätetty suorittamatta tai se on suoritettu säädetyn maksupäivän jälkeen, sille maksuunpannaan veronlisäys sen mu-

Voimassa oleva laki

kaan kuin ennakoperintälaissa ennakonpidätykselle ja merimiesverolaissa merimiesverolle maksuunpantavasta veronlisäyksestä on säädetty.

17 §.

Jos asianomainen tai lääninverolautakunnassa oleva verotusasiamies on tyytymätön lääninveroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen, saa hän hakea siihen kirjallisesti muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon maksuvelvollisen kotikunta kuuluu. Valitus on toimitettava lääninverovirastoon tai verotoimistoon tahi lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa tiedoksi saamisesta. Verotusasiamiehen valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty. *Merimiesverolautakunnan tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta Uudenmaan lääninoikeudelta sen mukaan kuin merimiesverolaissa säädetään.*

Lääninveroviraston ja merimiesverolautakunnan päätöksestä saa asianomainen valittaa lääninoikeudelle 1 momentissa mainitun määräajan jälkeenkin sillä perusteella, että sosiaaliturvamaksu on määrätty lakia virheellisesti soveltaen tai että asiaa käsiteltäessä on tapahtunut erehdys tai menettelyvirhe, jonka voidaan otaksua vaikuttaneen asian ratkaisuun. Tällaista valitusta ei kuitenkaan saa tehdä myöhemmin kuin kuudennen vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta lukien, jona päätös on annettu.

Ehdotus

kaan kuin ennakoperintälaissa ennakonpidätykselle maksuunpantavasta veronlisäyksestä on säädetty.

17 §

Jos asianomainen tai lääninverolautakunnassa oleva verotusasiamies on tyytymätön lääninveroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen, saa hän hakea siihen *valittamalla* muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon maksuvelvollisen kotikunta kuuluu. Valitus on toimitettava lääninverovirastoon tai verotoimistoon *taikka* lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa tiedoksi saamisesta. Verotusasiamiehen valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

Lääninveroviraston päätöksestä saa asianomainen valittaa lääninoikeudelle 1 momentissa mainitun määräajan jälkeenkin sillä perusteella, että sosiaaliturvamaksu on määrätty lakia virheellisesti soveltaen tai että asiaa käsiteltäessä on tapahtunut erehdys tai menettelyvirhe, jonka voidaan otaksua vaikuttaneen asian ratkaisuun. Tällaista valitusta ei kuitenkaan saa tehdä myöhemmin kuin kuudennen vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta lukien, jona päätös on annettu.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerän vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

8.

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 35 §:n 2 momentti
 sekä
muutetaan 33 §:n 2 momentti ja 36 §,
 näistä 36 § sellaisena kuin se on 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (614/78), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

33 §

Vakuutusmaksu määrätään vakuutetulle edelliseltä vuodelta, verovuodelta, pantujen veroäyrien perusteella kunnallisverotuksen yhteydessä. *Vakuutetulta, joka on velvollinen suorittamaan merimiesveroa, peritään sairausvakuutusmaksu kuitenkin niinkuin siitä merimiesverolaissa säädetään.*

Vakuutusmaksu määrätään vakuutetulle edelliseltä vuodelta, verovuodelta, pantujen veroäyrien perusteella kunnallisverotuksen yhteydessä.

35 §

Merimiestulosta, josta vakuutettu suorittaa merimiesveroa, peritään sairausvakuutusmaksu sen mukaan kuin merimiesverolaissa säädetään.

(2 mom. kumotaan)

36 §.

Vakuutetun sairausvakuutusmaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja ennakon käyttämisestä sekä muutoksen hakemisesta niihin samoin kuin vastuusta maksun suorittamisesta on *muun kuin merimiestulosta perittävän maksun osalta* vastaavasti voimassa, mitä verotuslaissa on kansaneläkevakuutusmaksusta säädetty. Vakuutetun sairausvakuutusmaksun kannosta ja tilittämisestä on säädetty verotuslaissa ja veronkantolaissa.

36 §

Vakuutetun sairausvakuutusmaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja ennakon käyttämisestä sekä muutoksen hakemisesta niihin samoin kuin vastuusta maksun suorittamisesta on vastaavasti voimassa, mitä verotuslaissa on kansaneläkevakuutusmaksusta säädetty. Vakuutetun sairausvakuutusmaksun kannosta ja tilittämisestä on säädetty verotuslaissa ja veronkantolaissa.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen ker-
 ran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.*

9.

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/78) 24 § ja

muutetaan 6 §:n 1 momentin 1 kohta näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §.

Veronkuittauksessa tarkoitetaan:

1) verolla 1 §:n mukaisia veroja, maksuja ja muita suorituksia sekä *merimiesveroa*, arpajaisveroa, liiketoiminnan perusteella suoritettavista suhdannetalletuksista annetun lain (53/77) mukaista suhdannetalletusta ja eräistä talonrakennustöistä suoritettavasta investointiverosta annetun lain (54/77) mukaista investointiveroa;

6 §

Veronkuittauksessa tarkoitetaan:

1) verolla 1 §:n mukaisia veroja, maksuja ja muita suorituksia sekä arpajaisveroa, *suhdannetalletuslain* (53/77) mukaista suhdannetalletusta ja *investointiverolain* (54/77) mukaista investointiveroa;

24 §.

Merimiesveron tilittämisestä on säädetty erikseen.

(24 § kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.

10.

Laki

veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta 13 päivänä helmikuuta 1976 annetun lain (145/76) 1 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §.

Valtionveron, kunnallisveron, kirkollisveron, kansaneläkevakuutusmaksun, sairausvakuutusmaksun, metsänhoitomaksun, työnantajan sosiaaliturvamaksun, perintö- ja lahjaveron, liikevaihtoveron, vakuutusmaksuveron, lähdeveron, *merimiesveron* sekä ennakkoperinnässä suoritettavan ennakon, muun määrän ja ennakonpidätyksen sekä muun valtiolle tai kunnalle suoritettavan veron määräaikana maksamisen laiminlyönnistä peritään viivästyskorkoa ja jäämämaksua

1 §

Valtionveron, kunnallisveron, kirkollisveron, kansaneläkevakuutusmaksun, sairausvakuutusmaksun, metsänhoitomaksun, työnantajan sosiaaliturvamaksun, perintö- ja lahjaveron, liikevaihtoveron, vakuutusmaksuveron, lähdeveron sekä ennakkoperinnässä suoritettavan ennakon, muun määrän ja ennakonpidätyksen *samoin* kuin muun valtiolle tai kunnalle suoritettavan veron määräaikana maksamisen laiminlyönnistä peritään viivästyskorkoa ja jäämämaksua sen mukaan

Voimassa oleva laki

sua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. Edellä tarkoitettuja veroja, maksuja ja muita suorituksia kutsutaan tässä laissa veroksi.

— — — — —

Ehdotus

kuin tässä laissa säädetään. Edellä tarkoitettuja veroja, maksuja ja muita suorituksia kutsutaan tässä laissa veroksi.

— — — — —

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 19 , ja sitä sovelletaan ensimmäisen ker-
ran vuodelta 19 toimitettavassa verotuksessa.*

—————

